

Mellan Himmel och Jord

JRSN

'Ansvarsfriskrivning'

~ Åsikterna i denna bok är baserade på tro, andlighet och personliga upplevelser, ej vetenskapliga och faktabaserade resonemang. Innehållet bör således betraktas såsom sagor, fantasier eller redogörelser av populärkaraktär.

Kontakt med andra sidan

Döden kommer ytterst sällan i rätt tid, om man säger så. Ofta hinner anhöriga inte ta farväl eller så kvarstår obesvarade frågor, problem och konflikter. Speciellt när en person på ett ögonblick rycks bort från livet så uppstår givetvis ett vakuum, ett chocktillstånd. Ingen var beredd på det som hände och nu är det försent, eller? I själva verket är ingenting någonsin försent, man behöver bara söka sig fram på lite andra vägar än normalt. Den här boken skall försöka belysa olika förfaringssätt som kan vara bra att känna till.

Den bortgångnes tillstånd efter döden

Att dö från det fysiska livet innebär inte att medvetandet också går förlorat. Själen lever kvar, så även en lättare version av kroppen, bestående av mer subtila materia. I normala fall är detta ett snabbt övergående tillstånd. Själen kan ta ett kort avsked av närstående personer för att sedan uppsöka 'det vita ljuset', en sfär där det levda livet går igenom i "blixtbelysning", på ett ögonblick. Därefter tar själen klivet in i den andliga världen, som har en mångfald olika uttryck beroende på själens utveckling och erfarenhetsnivå.

Kvarvarande band till den fysiska världen

Men bundenheten till jordelivet kan ta överhanden. Anhöriga kan genom böner, tvivel, frågor och förhoppningar bokstavligen hålla fast den avlidne i den jordiska sfären. Den avlidne behöver liksom göra ett bokslut av det som varit innan han/hon kan gå vidare. I vissa fall tar det lång tid, för omständigheter kan göra att vissa frågor förblir obesvarade.

Personer som avlidit men inte gått in i ljuset kallas för 'jordbundna andar'. Närvaron av dessa andar kan ta sig lite olika uttryck. Jordbundna kan "ses" som skuggor eller gestalter, de kan ge en känsla av kyla eller 'tyngd' när man är i deras närhet. Ibland försöker de göra sin närvaro märkbar genom att påverka materien på olika sätt; luckor kanske öppnas av sig själva, radioapparater går igång eller så flyttar sig föremål i huset.

Andar som återvänder efter att först uppsökt det vita ljuset upplevs i regel som mindre problematiska. De kan ses som ljusgestalter snarare än skuggor och de upplevs sällan som 'kalla'. Eftersom de gått igenom en slags rening i den andliga världen så är de befriade från jordiska later och tillkortakommanden. De har sett livet och sig själva i ett mer objektiva ljus och kan därför ge ett bättre bemötande till anhöriga som är kvar i jordelivet. En del bortgångna anhöriga träder även i aktiv tjänst som 'skyddsandar'. Ofta finns en historia

bakom skyddsängeln och deras adepter, de har redan mötts tidigare i det jordiska livet. Ibland är det dock både en och två generationer emellan de inblandade men i regel finns förenande band som har med tidigare liv att göra, vi känner faktiskt fler personer än vi är medvetna om!

Kontaktmetoder

- Möten i drömmen skall inte underskattas. Drömtillståndet är inte "hjärnans skräp" utan en oberoende sfär som dock lyder under helt andra naturlagar. Metoden att möta anhöriga i drömmen måste utgå från en önskan att göra det. Om den närstående uttryckligen ber om ett möte med en avliden person så kan detta mycket väl ske. Mötet kan ske även om den bortgångne kommit så långt som till återfödelse. Varje person har ett högre jag som kan gestaltas såsom en slags 'tidlös personlighet', det är denna personlighet som kan kontaktas.
- Den som har lätt att meditera och sjunka in i ett kontemplativt tillstånd kan även pröva självhypnos för att komma i kontakt med avlidna anhöriga. Lämpligen kan personen sätta sig i en skön fåtölj och räkna ner sig själv från tio till noll under det att en visualisering görs av att muskler slappnar av och spänningar släpper. Väl nere i självhypnos kan personen visualisera ett möte med sin anhörige,

lämpligen i en välkänd miljö som båda upplever som lugn och trygg. Efter mötet räknar personen upp sig till tio igen. Metoden är ofarlig, det enda bakslaget som kan ske är att man somnar.

- Den mest konkreta metoden är nog ändå att kontakta ett erfaret medium som kan leda mötet. Det finns aldrig några garantier att få kontakt med sin anhörige men det kan vara värt ett försök. Ett medium kan ge mycket mer utförlig information från den bortgångne, fler värdefulla detaljer. Fler än ett medium kan behöva anlitas men man får aldrig missbruka situationen. Om den avlidne väljer att avsluta dialogen så måste det respekteras. Den anhörige behöver då gå vidare med sitt liv, inte blicka bakåt mer utan vidta mått och steg för att skapa en så bra tillvaro som möjligt.
- S.k. 'Seanser' bör undvikas. Metoden är kollektiv men "ingen kedja är starkare än sin svagaste länk". Personer som sitter med kan sakna nödvändigt personligt skydd eller ha en 'problematisk natur'. Detta skapar portaler till demoner och oönskade andar som tränger sig på och skapar kaos i gruppen, även efter seansen. Dessutom kan information av personlig natur komma upp vilket hotar integriteten. Man bör inte bli frestad att få uppleva flygande bord, fenomen av 'ektoplasma'

eller mystiska ljus. Sittningar med ett medium på 'tu man hand' är nog alltid att föredra.

Legitima spöken

Det finns ett fenomen som jag har funderat en del på. Ibland när medier är på 'spökjakt' så tycks de ha olika kriterier för hur funna spöken skall hanteras. Dvs. vissa spöken 'tas bort' direkt när de påträffas, de anses vara för störande och skapa dåliga energier. Andra åter får gärna vara kvar, för de har redan varit uppe på 'ljusplanet' och kommit tillbaka. Sen finns det en annan kategori av spöken som av någon obskyr anledning lämnas kvar, varför? De är spöken men lämnas att gå sina vägar, om de inte stör för mycket.

Spökkategorier

Om man ser endast till 'mänskliga spöken' så kan fyra olika kategorier urskiljas:

- Jordbundna andar (människor som inte vet om att de har dött).
- Ljusandar (avlidna människor som varit i ljuset och återvänt, skyddsänglar).
- Väktare (avlidna människor som vet att de är döda men valt att stanna kvar).
- Demonandar (demoniserade andar som trakasserar och håller kvar vanliga spöken).

Väktarspöken

Om man ser just till 'Väktarna' (i brist på bättre beteckning) så tycks dessa ha utsett sig själva till just väktare av en viss plats, en gård, ett hus eller en väg. Frågan är varför medier låter dem vara, eller ibland bara 'avleder dem' till en annan rutinmässig bana. Att vara spöke är definitivt ingen bra tillvaro, för det går liksom inte att åstadkomma något beständigt, materien lyder inte. Dessutom har spöket kvar sina fysiska och mentala 'defekter' från när de levde, det blir med andra ord ett ständigt lidande.

Kanske är det så enkelt som att väktarspöket inte skickar ut några signaler om att vilja ha hjälp. Ett medium som upptäcker ett sådant spöke kan inte göra så mycket, för det vore att begå övergrepp på spökets integritet. Det måste med andra ord finnas någon vilja hos spöket att gå vidare, annars kan mediet inte agera. Jag upplevde faktiskt detta i en träfflokal i Stockholm. Där fanns en gammal andedam med brunaktiga yllekläder, kjol och kofta. Försökte att 'få iväg' henne men det var lögn; hon skulle bara vara kvar!

Demonandar

Denna typ av andar vill man gärna slippa komma i kontakt med. Ursprungligen är de vanliga människor men som blivit ansatta av demoner redan under sin levnad. Dessa andar skyr ljuset som pesten, istället

ägnar de sig åt att kontrollera jordbundna andar och hålla dem i isolering, hindra dem att nå ljuset. Dessa ondskefulla väsen bör man försöka 'ta bort' om det bara är möjligt. För inte bara hindrar de avlidna människor, de går även på och tar energi från de levande. Förvånansvärt ofta är demonandarna gamla präster!

Bilden klarnar

Andevärldens förhållande till den fysiska tillvaron börjar klarna så smått. Medier har hittills kunnat agera genom att konsultera sina 'guider' på det andliga planet. Det är ju helt i sin ordning. Men bättre är att människan själv har full kännedom om olika förhållanden. Detta ger en större frihet och en bättre överblick över olika tillvaroplan och de varelser som vistas där. Människan har en naturlig roll att förvalta omgivningen och dess väsen. Kanske börjar vi äntligen bli hela och kompletta som människor.

Visualisering

Att inom sig gestalta ett 'optimalt' skeende är något som är användbart inom många olika områden. Atleten använder 'positiv visualisering' för att skapa bästa möjliga förutsättningar i utövandet av sin sport. Konstnären ser kanske sitt verk inom sig innan det förverkligas och författaren har säkerligen intrigen inom sig, långt innan pennan nuddar pappret. Visualiseringar är kraftfulla!

Visualisering av andar

I fråga om spöken och demoner är visualisering ett vanligt redskap för att påverka vissa förlopp.

Visualiseringen ger en 'inre bild' av hur subtila väsen ser ut och var de befinner sig. Vanligt är då att personen, mediet, 'tror sig' uppleva vissa fenomen eller se olika saker. Det rationella sinnet griper in och vill liksom vifta undan det hela såsom 'inbillning'. Ofta visar det sig dock att det inte alls är något påhittat. I själva verket är det en intuitiv upplevelse som gestaltas.

Påverkbar andlig materia

Den andliga materien är starkt mottaglig för tankar, intentioner och visualiseringar. Således är det den andliga materien som i synnerhet medier jobbar med. Att försöka påverka subtila väsen med fysiska attribut är sällan särskilt verksamt. Bäst resultat ges när mediet förnimmer det andliga och agerar på det planet. Om mediet till exempel vill öppna en dörr (portal) så ser denne för sitt inre hur dörren öppnas. Mediet kan således styra skeenden i den riktning som är gynnsamt.

Förflyttning i andevärlden äger rum genom att tänka sig det som skall ske. Om personen i fråga försöker röra sig rent fysiskt så brukar denne rätt snart 'fastna' som i gelé, det finns liksom inget stadigt underlag att ta tag i. Mycket bättre är förstås att låta tanken bli den 'motor'

som för personen framåt, eller direkt på ögonblicket till sitt mål. Önskemålet är andevärldens lag!

Bildspråket

Även kommunikationen med subtila väsen låter sig bäst göras med hjälp av en visualisering. Här gäller det att vara lite inläst på symboler och bildsymbolik. Vill man till exempel veta någons namn så kan man visualisera hur anden i fråga skriver sin namnteckning på ett papper. Ibland går det också bra att uttala frasen inom sig; 'vad heter du?'. Att tala eller skrika en fråga rakt ut är nog det sämsta sättet. För även om frågan uttalas så kanske frågeställaren 'tänker' på något annat.

Anden över materien

I all skapelse så kommer intentionen, tanken, först. Därefter kan det som visualiserats ta form även i fysisk materia. Att skapa inre bilder är därför extremt kraftfullt, beakta detta. Se upp med negativa tankar i synnerhet. Det är enkelt att falla in i negativt tänkande men oerhört svårt att ta sig ut. Det omvända gäller förstås, positivt tänkande skapar positiva skeenden. Gör till en vana att tänka uppbyggliga tankar och rikta tacksamhet till goda krafter; det ger resultat!

Historiska platser

Världen är full av historiska platser och vi besöker dem regelbundet, ibland utan att tänka så mycket på det. Vi kanske åker till ett gammalt slott för att titta på tavlor, antika vävnader och antika möbler. Vi besöker ruiner, gravfält eller minnesmärken över något slag som stod för tusen år sedan. Eller så åker vi och tar en fika på en plats som råkar vara ett hundratals år gammalt hus. Alla dessa platser har förstås minnen, och en och annan ande, som genom omständigheter, har blivit kvar.

En osynlig följeslagare

Och där kommer du, som kanske råkar ha en medial gåva. Anden på den historiska platsen lägger förstås märke till dig. Han eller hon ser i dig en möjlighet att komma ur den rådande låsningen. Så när du beger dig hemåt igen så följer anden med. Den första tiden kanske du inte märker någonting alls. Sen börjar ovanliga saker att hända så smått. Märkliga återkommande drömmar kan dyka upp, saker kan börja flytta på sig, knackningar i väggar uppträder. Lampor börjar blinka och så vidare.

En gång var jag på ett café för att möta några vänner. Men vid ett tomt bord kunde jag 'förnimma' (medialt) en ung man. Han presenterade sig till och med vid namn och var mycket artig. Sen var det dags att bryta upp och lämna stället. Men på vägen hem lade jag

märke till att mannen fortfarande var med, likt en subtil skugga. Jag förstod att det var mannen från caféet så jag sade till honom (i tanken). "Du kan tyvärr inte följa med hem, det skulle inte fungera i längden". (Mannen i fråga var inte jordbunden så det var inget problem, han hade bara varit nyfiken.)

Att 'borsta av sig platsen'

När man vet med sig att man besökt en plats med anor så kan det vara en bra ceremoni att liksom stänga en port bakom sig innan man åker hem. Vad ceremonin består av spelar inte så stor roll, huvudsaken är att man markerar att ingen osynlig gäst har tillåtelse att följa med. Man kan exempelvis dra ett streck på marken eller låsa en symbolisk dörr när man går. Det är en markering att man bevarar sin personliga integritet. Man bjuder inte in något som inte givits tillåtelse. Den som har en aktiv kontakt med sin skyddsande kan be denne om hjälp att ta bort oönskade 'ryggsäckar'.

Det är överhuvud taget bra att regelbundet kommunicera med hjälpare krafter. Om man redan har etablerat sin andlige beskyddare så går det förstås smidigare när hjälpen väl behövs. En skyddsängel är som en livvakt, och en livvakt behöver planera strategier för skyddet. Situationen påminner om en text på ett kort jag hade. Texten var på tyska och det stod: "Fahre nischt schneller als dein Schutzengel fliegen

kann". Fritt översatt: "Färdas inte fortare än din skyddsängel kan flyga". Rätt fyndigt!

Spökting

Det berättas ibland att spöken håller 'ting', stämmer möte på vissa platser. Hur skall man förstå detta? Det vanligaste är nog att spöken är enstöringar, de har fastnat mellan den fysiska och den andliga världen och kommer inte vidare. Att rådfråga andra spöken är ingen självklarhet, för spöket i fråga kan även ha fastnat i en viss 'frekvens'. Spöket ser därmed inte andra närvarande själar.

Permanent spöktillvaro

Spöken som stannar en längre tid på det fysiska planet lär sig så småningom bemästra jordelivet allt bättre. Detta trots att spökena endast har en 'subtil' kroppsgestaltning som endast med svårighet kan påverka den fysiska materien. Givetvis är detta ingen bra situation. Spökena är 'rebeller', de har motsatt sig det högre jagets bud att uppsöka det vita ljuset och gå vidare utvecklingsmässigt.

Efter ett tag möter de 'själsfränder' som också är vålnader. De lär sig hantera frekvenser så att de kan se varandra. De inser att de kan förflytta sig på viljans bud och utvecklar förmågor att flytta fysisk materia vid

behov. Enkelt uttryckt skapar de sig oberoende spöksamhällen och oheliga gemenskaper.

Krämpor och tillkortakommanden

Ett spöke är som det var vid dödsögonblicket. Även om den fysiska gestaltningen är försvunnen så kvarstår gamla krämpor och psykiska defekter. Detta är ett väldigt bra skäl att faktiskt inte bli kvar i en spöktillvaro. Men det finns personer som är envisare än döden själv, de vägrar kategoriskt att gå vidare till livet efter detta. De kan också vara skrämda till att vara kvar. Ledaren för de dödas skara kan vara en individ med mycket mörka syften. Inte sällan är det en korrupt präst som hävdar att det 'vita ljuset' kommer döda var och en som går dit. Således fortsätter förtrycket.

Sammankomster

Ett jordiskt möte av något slag föregås ofta av ett 'spökmöte'. Skälen gäller angelägenheter för den aktuella orten eller platsen, både för vålnader och människor. Agendan kan dock skilja sig något åt. Spökerna var en gång levande människor på platsen. Den åsikt de hade då har de sannolikt bibehållit. Man kan således sluta sig till att Spökting generellt sett för en konservativ agenda. Människor av kött och blod är kanske mer intresserade av reformer. Om dessa båda viljor krockar så kan det leta till kontroverser och

olyckor. I regel är det endast äldre orter som hunnit etablera ett Spökting.

Medling

Det kan vara problematiskt att 'lösa upp' en hel grupp med vålnader samtidigt. De utgör egentligen ingen homogen grupp utan är enskilda personer med individuella problem. Att föra över en hel grupp till det vita ljuset låter sig inte göras, såvida det inte råkar vara gruppens önskan. Därför måste en medling komma till stånd, om orten skall kunna utvecklas och blomstra. Ett medium får helt enkelt sätta sig ner och samtala med vålnadernas ledningsgrupp. Spökena lägger fram sina hjärtefrågor, vilket jämförs med människornas planer. En kompromiss kommer till stånd och förhoppningsvis blir då alla överens.

Är spöken rädda för ljus?

Spökens gestaltning

Förbanna inte mörkret, tänd ett ljus istället! Så brukar talesättet gå. Så är spöken rädda för ljus? - Nej troligen inte alls, men det tycks som att fysiskt ljus faktiskt har en störande effekt på jordbundna andar. Deras egen kroppsgestaltning är en blandning av "nervkroppen" och "plasmakroppen". Nervkroppen utgörs (enligt mina egna undersökningar) av neutrinofällt. Neutriner i vila som ingår i materiella strukturer är dock inget som

vetenskapen idag erkänner, detta kommer efter hand att ändras.

På samma sätt menar jag att den mänskliga kroppens elektriska fält konstituerar en viss aspekt av kroppsgestalten; 'plasmakroppen'. Dessa två kroppar tillsammans bildar det som är jordbundna andars subtila kroppsgestaltning; 'fantomkroppen'. När nu spöken (jordbundna andar) försöker interagera med levande människor så fungerar detta bäst på natten, när varken solens ljus eller lampor har en störande effekt på kommunikationen med den levande. "Spöktimmen" är praktisk för dem.

Fantomkroppen

Spökenas kroppsgestaltning är inte någon speciellt funktionell kropp. Under ett s.k. "falskt uppvaknande" fick jag själv erfara hur den kändes. Det som hände var alltså att jag "vaknade" och steg upp, men inte med min fysiska kropp, den låg kvar på sängen. Minns att det kändes konstigt och lite "diffust". Men jag tyckte det var mörkt så jag sträckte mig efter väggkontakten för att tända taklampan. Döm om min förvåning när handen gick rakt genom väggen! Dock gjorde väggen ett visst motstånd, det kändes som att sticka handen i gelé, ett "knakande" ljud hördes.

Men spöken kan emellertid träna upp sig att fokusera energin till en arm eller ett ben. Därigenom kan de etablera en så stark energi att de klarar att flytta

föremål och åstadkomma ljud. I förekommande fall kan spöken fördela energin till att bli synlig för de levande, åtminstone temporärt och med begränsningar; de framstår som transparenta, genomskinliga gestalter. Men detta är givetvis en tveksam sak att bemästra. Det s.k. "mellantillståndet" är ingen bra plats att 'softa' på. Tanken är att de avlidna själarna ganska omedelbart skall uppsöka befrielsen i andevärlden.

Att sova med ljuset tänd

Personer som har problem med spökerier i hus och hem vill ogärna släcka lampan när de sover. De upplever att de övernaturliga fenomenen då eskalerar. Men att ständigt sova med tända lampor känns inte som någon bra permanent lösning. Då bör ett medium inkallas som varaktigt kan förbättra inomhusmiljön.

Andligt ljus

En del spöken skyr faktiskt ljuset, men då mer det 'andliga ljuset', som är av en helt annan materiell konstitution. Ljusskygga individer, som också råkar vara spöken, är inte alltid bekväma med ledsagarens vita ljus (det högre jaget som visar vägen). De kan ha haft traumatiska upplevelser som de automatiskt förknippar med närvaron av det vita ljuset. Men förr eller senare klaras missförstånden ut och de går vidare.

Spökdetektorer

Medier och klärvoajanta i all ära, men vore det inte bra att kunna gå mer vetenskapligt tillväga i spökjakten. Ett mediums undersökning av en plats med misstänkt paranormal aktivitet blir oundvikligen en rätt subtil upplevelse. Man är helt i händerna på mediet och tvingas, av nödvändighet, lita till dennes tolkning av situationen. Men tänk om det fanns avancerad utrustning som kunde införskaffas på vilket varuhus som helst, vore inte det att föredra?

Vad är det som skall mätas?

Om man nu förutsätter att spöken finns, vad består de då av? De flesta tycks vara eniga om att en elektrisk faktor existerar med spöken; elektromagnetiska fält (EMF) tycks vara närvarande, vilka kan detekteras med elektronisk apparatur. Sen finns det (enligt mig) en förekomst av 'stationära neutriner' i ett spökes omgivning. Neutriner är mycket små elementarpartiklar som vetenskapen menar saknar såväl laddning som massa. Själv vill jag dock påstå att neutriner har en minimal massa och en s.k. 'elektrosvag' laddning. Dessa bygger upp en persons 'nervkropp'.

Nervkroppen kan (hittills) inte mätas med någon form av elektronisk utrustning. Men det är förekomsten av denna subtila materia som emellanåt känns som att gå in i 'gelé', i spökdrabbade hus. Neutrimönstren skapar

lättare versioner av den tyngsta fysiska materien (som inte finns kvar längre). De jordbundna andarna ser således sin äldre version av huset eller platsen det gäller. De nyttillkomna fysiska personerna ser förstås den nya versionen de skapat, kanske efter omfattande renoveringar. Neutrinomaterien kan möjligen leda till en sjunkande temperatur.

Andra tecken på spöknärvaro

En plötsligt sjunkande temperatur har som sagt rapporterats i samband med närvarande andar. Dock är det svårt att påvisa exakt vad det är som skapar temperaturfallet. Fenomenet förekommer ibland när andar är närvarande men ibland inte, här behövs nog mer forskning. För övrigt tycks en andenärvaro emellanåt kunna fångas på film, när dess energi är tillräckligt 'tät'. På samma sätt verkar spöken ibland kunna aktivera rörelselarm eller vanliga detektorer för passage. Det är emellertid osäkert om påverkan är 'handfast' eller endast av elektromagnetisk art.

Tekniska hjälpmedel

Marknaden är överflödad av allehanda produkter som bland annat registrerar EMF, EVP (Electronic Voice Phenomenon), temperaturskillnader och detektion av rörelse. En mångfald appar finns också att ladda ner men i de flesta fallen så handlar det om appar i underhållningssyfte, dvs. det är inte faktiska spöken

som upptäcks utan resultat som skapas av 'AI' och slumpalsgeneratorer. Ett fåtal producenter, som 'LaxTon Ghost Sweden', har dock en seriös prägel och tillhandahåller kvalitativa produkter. Men att detektera spöken är en sak, fånga eller befria dem en helt annan!

Den gamla skolan

Kan någonting egentligen överträffa den finstämda mänskliga organismen i fråga om spökjakt, jag tvivlar starkt på det (såsom den 'foliehatt' jag påstås vara). Människan, ibland förstärkt med slagruta, pekare och pendel, överglänsar alla mekaniska spökinnovationer med hästlängder. Ett skickligt medium upptäcker ju inte bara närvarande andar utan kan även kommunicera med dem. Dessutom kan mediet ta reda på vilken typ av ande det handlar om; ifall det är ett platsminne, en jordbunden ande, en demon, en skyddsängel eller till och med en utomjording.

Spöken/Gengångare

Av olika skäl kan avlidna personer komma att fastna mellan den fysiska och den andliga världen som spöken. Men det finns sätt att råda bot på detta!

Avklädandet av den materiella kroppen

Människans kropp består inte enbart av den fysiska materien. I själva verket bär människan på sju kroppar,

av olika densitet och energier. Den fysiska kroppen, med dess elektroner och protoner, är den som människan släpper först, när döden inträffar. Men människan lever dock vidare i två lättare kroppar, som dock hör till den fysiska tillvaron. Dessa två, nervkroppen och plasmakroppen, kan med ett gemensamt namn kallas 'fantomkroppen', den gestaltning som spöken använder.

Det är nu på intet sätt meningen att människan ska leva i 'limbo', ens under en kortare tid. Därför brukar människans högre jag (ledsagaren) omedelbart stå redo för att kalla hem den avlidne, hem till andevärlden där många bekanta själar redan väntar på den nyanlände. Ledsgaren framträder alltid som ett vitt ljus, vari den avlidne kan se hela sitt liv i blyxtbelysning (en ögonblicksbild av livets höjdpunkter). Det finns dock tid för den avlidne att säga adjö till anhöriga, en sista hälsning.

Ouppklarade göromål

Men, livet är som bekant inte alltid fridfullt. Döden kan komma lika snabbt som det går att blåsa ut ett ljus, det kan finnas faktorer som på ett eller annat sätt håller den avlidne kvar i den materiella världen. Vi ska här bara nämna några få exempel:

- En stark bundenhet till mat och dryck.
- Alltför stark koppling till föremål, pengar, gods.

- Ett starkt beroende av sexualitet eller känslorus.
- Ouppfyllda löften eller förpliktelser.
- Ouppklarade relationer eller konflikter.
- Olösta oförrätter eller mordfall.
- Otröstligt behov av att förlåta eller få förlåtelse.
- Anhörigas böner som håller den avlidne kvar.

När någon eller flera av ovanstående faktorer föreligger så kan den avlidne inte släppa taget om det materiella och gå vidare. Ett standardförfarande är då att skyddsänglar eller ledsagaren själv griper in och råder bot på situationen. Det kan dock finnas situationer där läget är helt låst; den avlidne varken kan eller förmår förändra sin infallsvinkel. Konfrontationen slutar nu i ett dödläge, bokstavigt talat. Skyddsänglarna står maktlösa, ledsagarens hot och böner leder inte till något konstruktivt. Den avlidne blir kvar i sin fantomkropp, dessvärre på obestämd tid.

Tillvaron som spöke

Förvånansvärt ofta är den jordbundne (platsbundne) själen inte medveten om sin död. Han/hon upplever ju fortfarande omgivningen som den alltid varit. Materien uppträder (ungefär) som förut men eventuella märkligheter förklaras alltid bort såsom tillfälliga avvikelser. Och krämpor såsom värkande axlar, hälta, huvudvärk eller ryggont är minsann kvar precis som förut. Så den jordbundne vandrar runt i sina självskapade cirklar, i rutiner som alltid har varit och 'alltid' skall förbliva.

Men konfrontationer med de levande går förr eller senare inte att undvika. De levande vill renovera huset, bygga om och göra nya lösningar. Den avlidne märker att "främmande personer" går i dennes hem och stör ordningen. Nu skapas en rad problem, för viljor kämpar åt olika håll och det uppstår turbulens. De levande kan uppleva en allmän "tyngd" på platsen och känna av en distinkt motvilja. Samtidigt försöker den jordbundne påkalla uppmärksamhet och stoppa byggambitionerna.

Någon gång kan den avlidne inse att han/hon har avlidit men ändå inte förstå hur man skall komma vidare, vart man skall gå. Även här försöker den jordbundne påkalla uppmärksamhet hos de levande, be om hjälp. Men de levande förstår inte signalerna som tvärtom framstår som rena spökerier; föremål som flyttas eller går sönder, klockor som ringer eller 'skepnader' som går genom väggar. Dörrar eller dörrluckor som öppnas och stängs, röster på natten eller lampor som blinkar.

Mediets roll som medlare

När sådana här situationer uppstår måste ett medium kliva in och öppna upp en kommunikation mellan levande och döda. Ett medium kan i och för sig vara vem som helst men personen i fråga behöver känna till vissa basfakta så att konflikten inte blir etter värre. Den avlidne behöver i regel komma till tals; att bli hörd och bli "sedd". För de levande är det viktigt att förstå vad som faktiskt händer; vem det är som "spökar" och vad

personen egentligen vill. Ett bra medium klarar detta.

Slutligen, i fallet med jordbundna andar, behöver mediet öppna upp en 'ljusportal' till den andliga världen och övertyga den jordbundne om att det inte är någon fara. Mediet visualiserar portalen till andevärlden och tar ibland hjälp av anhöriga till den jordbundne, personer som redan är i ljuset och som kan visa vägen. I regel går allting bra och den jordbundne kan gå vidare till en bättre tillvaro. Någon gång kan den jordbundne "smita iväg" och förhala processen. Mediet får försöka på nytt.

Andliga 'ryggsäckar'

Hur många av oss går runt och drar på osaliga jordbundna andar utan att känna till det? Kanske är det mycket vanligare än vi tror. En jordbunden ande är en person som avlidit men som inte vet om att han är död. I vissa fall kan den jordbundne känna till att döden har inträffat men hittar inte 'ut', vet inte vart han skall ta vägen. Då söker han sig till en nära anhörig, men om det inte heller fungerar får en 'likasinnad' duga. En sådan likasinnad kan vara någon som påminner om och harmonierar med den egna personens energier i högsta möjliga grad.

Personkemins betydelse

Vart tar till exempel ett avlidet barn vägen, som inte hittar sin bortgångna mamma? Svaret är till en 'annan mamma' som påminner om den egna mamman. Om denna 'surrogatmamma' dessutom är andligt öppen och kommunikativ så får barnet ut mycket av 'bekantskapen', även om surrogatmamman blott anar en närvaro vid sin sida. Vart tar alkoholisten vägen, som missat portalen med det vita ljuset? Förstås till en annan alkoholist, där han kan 'snylta till sig' lite av ruset. Vart tar den döde våldsverkaren vägen; jo till en annan våldsverkare, där han kan känna något av dennes adrenalin vid våldsutbrotten. Lika söker lika i det mellantillstånd som ibland kan infalla efter döden.

Hur yttrar sig en 'andlig ryggsäck'

Det kan vara svårt att veta om det finns en andlig ryggsäck i ens närhet. Sannolikt uppträder förstås olika former av spökerier. Det kan kännas 'tungt' för den berörda personen och luften kan bli 'geléaktig'. Föremål kan röra sig av sig själva eller byta plats. Skåpluckor kan svänga upp, dörrar och fönster kan plötsligt 'fastna'. Det kan höras knackningar i väggarna och viskningar kan förnimmas nära örat. Personer kan uppleva 'symtom' som de inte känner igen från sig själva; huvudvärk, andnöd, hjärtproblem, synrubbingar eller diffusa smärtor. Allt detta kan vara fenomen som utgår från

den 'ryggsäcken', inte nödvändigtvis egna symtom.

Demoniska 'bromsklossar'

En likartad företeelse ser vi hos vissa fysiska personer som kommer in i vår bekantskapskrets. Dessa speciella personer gör sig snabbt outhärliga men är ändå problematiska på olika sätt. Ofta snyltar de på vår godhet eller utnyttjar våra svagheter i olika avseenden. Att de inte är bra för oss visar sig inte på en gång, det kan ta ett tag innan vi ser igenom illusionerna eller den falska fasaden. I själva verket är dessa personer demonstyrda bromsklossar, de hindrar medvetet vår utveckling genom att stoppa en äkta person från att träffa oss, någon som är ämnad för oss och som verkligen kan bidra till vårt liv. Det gäller att urskilja mekaniken i denna process.

Avlägsna andliga bromsklossar

Sättet att bli av med jordbundna andar är förstås att få dessa att släppa taget om det jordiska och uppsöka det vita ljuset. Klarsynta människor kan klara av denna procedur själva, de kan kontakta den jordbundne och få denne att komma vidare till det andliga planet. Vid osäkerhet kontaktas ett erfaret medium som hjälper till att reda ut situationen. I fråga om de demoniska bromsklossarna gäller för den berörde att urskilja den mindre gynnsamma relationen och om möjligt avsluta densamma. Ett medium kan inte påverka relationen i

sig men kan få den berörde att bli medveten om att en toxisk relation existerar. Den berörde kan då lättare vidta rätt åtgärder.

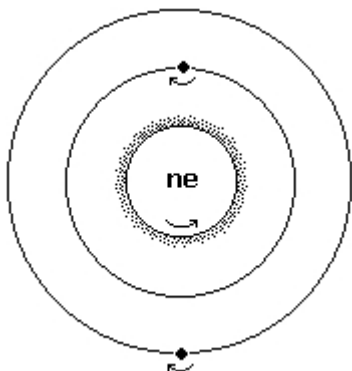
Som att gå i gelé

Medier som besöker platser drabbade av spökerier beskriver ibland att de liksom hamnar i ett 'förtätat område', ett ställe som är extra tungt och 'geléaktigt'. Det kan bli svårt att andas och mediet kan få en besvärande huvudvärk. Även helt 'vanliga personer' kan känna av att exempelvis vissa rum är speciellt utsatta och följaktligen undvika att gå in i dem. Frågan är vad denna gelé är för något och hur man gör för att den skall lätta upp och försvinna.

Nervkroppen

Min förklaring är att 'gelén' är en yttring av en av människans eteriska kroppar. I bilden nedan ser vi den 'nakna elektronen' (ne) i mitten, omgiven av två neutriner (pyttesmå elementarpartiklar). De båda neutrinererna upptar varsitt 'energiskal' i den helhet som utgör elektronen. Min förklaringsmodell är således att elektronen är sammansatt och att olika delar motsvarar olika 'kroppar'. Det märkliga är att elektronens neutriner kan fortleva även utan den centrala materiella kroppen i mitten. Den konstellation av neutriner som då kvarstår motsvarar det som kallas

människans 'nervkropp'. Det tunna 'molnet' av vakuumpartiklar runt kärnan är en annan eterisk kropp.

Elektronens olika delar

En jordbunden andes värld

Avlidna personer som inte lämnat det materiella planet lever kvar på jorden i den miljö som de är bekanta med. Detta kan exempelvis vara ett hus som de levt och verkat i under många år. De är följaktligen vana med att deras tillhörigheter, inklusive huset, är i samma skick som det alltid varit. Men livet går som bekant vidare och nya hyresgäster flyttar in, med nya planer och drömmar. Detta upplevs dock som störningar i den jordbundnes värld. Nybyggnationer och förändringar

motarbetas frenetiskt av den jordbundne anden; turbulens och spökerier uppstår.

Det förgångnas kuliss

Så vem eller vad är det då som upprätthåller kopian av det som var en gång? Tveklöst är det den jordbundne anden. I kraften av subtil materia (materiens neutrinoskal), återskapar den jordbundne ständigt det som var en gång, håller bilden av det förgångna vid liv. Därav förstår vi också att det förgångnas kuliss kommer att upplösas och skingras så fort anden i fråga har släppt taget och uppsökt det vita ljuset. Men, allting är ju besjälats, och även icke-mänskliga väsen kan 'fastna' i det förgångna. Kanske är det sådana fenomen som skapar s.k. 'platsminnen', dvs. väsen i form av hus, berg, ängar, vattendrag och så vidare. Allt som inte gått vidare finns ju kvar i någon form.

Neutrinorensning

Att rensa platser från 'neutrinospår' existerar inte som begrepp, ännu. Men kanske blir detta en etablerad gren i framtiden. Nu benämner man processen i andra termer; kanske att 'befrämja chi-flödet', 'skicka ljus' till en plats eller 'aktivera föremåls energier'. Det verkar rimligt att det är denna 'tunga luft' som man ibland springer in i på platser som loppisbutiker, gamla källare och vindsutrymmen. Jag skulle återigen vilja pusha för rökelsen som ett utmärkt redskap i sammanhanget.

Exakt vad som händer när rökelsen kommer i kontakt med stagnerade föremål är jag inte helt klar över. Men resultatet är hur som helst utmärkt; föremål (och även personer) vitaliseras.

Barn och spökerier

Barn tycks av allt att döma inte vara förskonade från besök av andliga väsen. Tvärt om så kan barn vara mer perceptiva än sina föräldrar, de ser och hör saker som föräldrarna kanske inte alls uppfattar. Besöken behöver dock inte vara av negativ art. Det kan handla om 'extra barnvakter' i form av avlidna anhöriga som vill hjälpa till i tillsynen av barnen. Det kan också röra sig om 'osynliga kamrater', andebarn som endast vill ha någon att leka med under en period. Sen kan det förstås också vara så att barnen förnimmer jordbundna andar som inte alls skall vara på platsen. Då är situationen mer allvarlig, för dessa andar kan vara långt ifrån vänliga.

Osynliga följeslagare

Vad gör man då om man är förälder, och märker att ens barn reagerar på en osynlig inverkan? De barn som kan tala kanske nämner något om 'gubben' eller 'gumman' som har givit sig tillkänna på något sätt. Många föräldrar tycks välja att inte låtsas om problemet och 'sopa det under mattan'. "Det var bara en dröm", kanske mamman eller pappan säger till sitt barn; "nu kan du sova igen", och så stoppar de om barnet på nytt.

Även om föräldrarna själva sett och hört saker så håller de masken inför sitt barn. De tänker kanske; "om jag visar att jag själv är orolig så blir barnen ännu mer skrämnda". Så kan man förstås resonera, men frågan är om det är en bra metod.

De vuxna som har barnåren i klart minne kan rätt enkelt sätta sig in i hur det kan kännas att vara i en svår situation och inte få något stöd från sina föräldrar. Barn må vara unga och ha svårt med motorik och tal. Men de är definitivt inte mindre vetande för det. Ett barn som lämnas i sticket med sina upplevelser måste ta emot dubbelt upp av svårigheter. Dels erfarenheten av ibland skrämmande andar, dels besvikelsen över att inte få något gehör från föräldrarna. Jag är personligen övertygad om att föräldrarna bör intressera sig när barnen försöker förmedla något. Bara det att föräldrarna uppriktigt lyssnar på barnen kan förändra hela situationen.

Hur bör man agera?

När du bemöter ditt barn som upplevt något 'översinnligt', skjut upp din egen rädsla tills vidare. Rör dig sakta och tala i lugn ton. Ställ gärna frågor om ditt barn är vuxet nog att svara. Fråga vad barnet själv tror om händelsen. Tveka inte att berätta om spöken men tona ner de skrämmande inslagen. Försäkra barnet om att pappa och mamma kommer att beskydda barnet i alla lägen (och stå vid de orden). Ge barnet tillåtelse att

komma till föräldrarnas säng om något blir för skrämmande. Sätt in en 'talisman' (nalle) och tillskriv den beskyddande kraft.

Det tunga gardet

Om de andliga besvären kvarstår eller eskalerar så bör man omedelbart kalla in ett medium som kan undersöka omständigheterna lite mer noggrant. Tag reda på vilken typ av ande som lever rövare och se till att alla störande aktiviteter upphör. Om det endast är en avliden anhörig som 'spökar' så kan det räcka att förhandla villkoren en aning. Den anhörige kanske inte fullt ut förstår att dennes närvaro skapar skrämmande fenomen. Mediet bör noga försäkra sig om att den anhörige har 'besökt ljuset' och sedan kommit tillbaka igen. En jordbunden ande, oavsett goda avsikter, bär i regel på krämpor och tillkortakommanden som kan påverka de levande.

Tre andar i Gamla stan

Detta var ett år i början av julkommersen. Jag och några bekanta är i Gamla stan för att ta del av julmarknaden och tändningen av årets julbelysning. Senare ska vi vinka av en person på Stockholms Centralstation. Men vi har lite tid över och beslutar att gå in och fika någonstans. Men det är fullt nästan överallt, till sist hittar vi ett café vid ett torg. Lokalen är gammal och har troligen varit pub, gästgiveri eller liknande. Man går in

liksom i en källarlokal där gamla stenvälv pryder interiören. En i sällskapet går till damrummet medan den andre ställer sig i kassakön.

En blixtsnabb vision

Själv blir jag sittande för att passa bordet tills de kommer tillbaka. Jag stirrar på ett stenvälv och sjunker väl in i funderingar. Plötsligt förnimmer jag (i mitt inre) närvaron av en dam i benvit klädsel. Hon har som en tyllkläanning med en schal till. Hon hinner inte presentera sig men jag förstår att hon 'fastnat' i lokalen och behöver komma därifrån. Kanske var hon en gång servitris eller något. Hon hinner dock förmedla att hon blivit mördad där.

Ljusportalen

Med ens öppnar sig en ljusportal i ett annat välv i närheten. Tiden har kommit för henne att gå vidare till en ljusare och bättre plats. Som en gåva innan hon går in i ljuset tar hon sin schal och lägger den runt min hals. Jag blir mycket rörd av detta. Nu går hon in i portalen. Allt detta går oerhört fort. Precis när portalen är på väg att sluta sig dyker ytterligare en ande upp. Det är en lång och gänglig man i cylinderhatt, möjligen har han även en käpp. Mannen kastar sig snabbt in i ljuset och direkt därefter kommer en hund och följer honom. Portalen stängs, den har öppnat sig endast så länge att de tre andarna (inklusive hunden) kunnat komma in.

Epilog

Knappt en minut har gått. Mina bekanta kommer tillbaka och vi får vår fikastund. Jag berättar inte då om händelsen, det var liksom inte läge. Väljer att inte säga namnet på caféet, vill inte riskera att stället får rykte om sig att hysa spöken. Men det blev en lite speciell dag där i Gamla stan.

Svartvit television

I arbetet med att upptäcka och förnimma andar eller spöken använder mediet alla tillgängliga sinnen. Mediet kan således få förnimmelser via syn, hörsel, känsel, lukt eller smak. Dessutom även intryck (orsakssamband) via intuitionen. Men intuitionen tycks även ha en visuell effekt, som om visionerna spelades upp på en svartvit Tv. Jag kan alltså se miljön som det handlar om och eventuella personer som rör sig där, men inte i färg. Gissningsvis är detta samma slags "syn" som blinda individer ibland sägs förfoga över.

Visualiseringen

När man undersöker ett ställe som misstänks ha andlig aktivitet så är man ju oftast på plats rent fysiskt. Således kan man gå runt i de olika rummen och 'känna in' energier, detta samtidigt som man lägger märke till hur man mår. Om man känner smärta på något ställe i

kroppen, om luften känns tung eller om man förnimmer andra 'symtom'. Detta kan ju i så fall vara uttryck för den ande som huserar på platsen. Samtidigt kanske man inte betraktar omgivningen så noga med sina fysiska ögon. Istället är det en inre blick man använder, man ser liksom en 'andlig bild' av platsen där man är.

Dunkelt, såsom i en spegel

Den inre visualiseringen är (för mig) ingen särskilt tydlig uppenbarelse. Det ser ungefär ut som när man tittade på månlandningen år 1969; en svartvit bild eller vision utan särskilt tydliga detaljer. Faktiskt är det hela så otydligt att man efteråt är osäker på att man såg det man eventuellt såg. 'Dunkelt, såsom i en spegel', läser vi i Bibeln (dåtidens speglar var sannolikt endast polerad brons eller koppar). Så, att spana efter andar eller spöken är minsann ingen lätt uppgift. Vi tycker vi upplever saker och ting men det gäller verkligen att lita på sina sinnen.

Det första intrycket

Som medium gäller det att lita på den första förnimmelse man får på en viss plats. Börjar man tvivla så är man snart 'rökt'. Har det kritiska sinnet fått fäste så är det mycket svårt att komma i rätt sinnesstämning igen. Det är tveklöst det ordlösa sinnet, högerhjärnan (samvetet) som är verksamt i fråga om

andeupplevelser. Uppgiften för det verbala sinnet är sedan att avgöra om informationen kan anses trovärdig eller inte. Just i fråga om andeupplevelser ser man hur otroligt viktig balansen är mellan hjärnans hemisfärer. En helt okritisk granskning är inte bra, en totalt skeptisk sådan är inte bra heller. Medialitet tycks i alla avseenden vara som att gå balansgång på slak lina.

Förstärka perceptionen

Går det, på något vis, att förstärka andliga intryck? Det gör det nog, men kan vara att 'slå in öppna dörrar'. En del medier är nästan kusligt bra att fånga upp subtil information. Det gäller alltså att få tag på rätt medium. Vill man ändå bättra på sin andliga 'perception' kan man pröva att genom självhypnos komma ner i det tillstånd där hjärnans 'Theta-vågor' är som mest aktiva. Det är där vi befinner oss just innan och strax efter sömn. Bra medier kan sannolikt snabbt försätta sig i detta tillstånd, kanske med hjälp av visualisering och affirmationer.

Spöket med kvasten

Vi var nyligen i en småstad på västkusten och firade semester. Som vanligt gick vi runt på små trevliga promenader längs kusten och i staden. Merparten av husen och tomterna var, som alltid, välvårdade och idylliska på alla sätt. Ett av husen var emellertid något bedagat. Man kunde se att ingen hade bott där på rätt

länge, en och annan planka hängde löst. En skylt förkunnade dessutom; 'Till Salu'.

Liksom på skoj så lekte vi med tanken på att köpa in huset, rusta upp det och bosätta oss där. Men det var några 'vibbar' som inte kändes bra med huset och vi slog bort alla tankar på köpplaner. Andra gången vi gick förbi så fick jag även några (inre) bilder till mig av ägaren till huset. Jag såg en äldre dam med bakåtstruket spretigt hår. Hon var ilsken som en iller och hennes spruckna gälla röst rabblade fram ramsor av inte så vänliga ord. I händerna höll hon en lika spretig kvast som hon hytte med och effektivt jagade bort alltför närgångna besökare.

Huset hade uppenbarligen en osalig ande som huserade där. Namnet 'Matilda Svensson' kom till mig. Jag tänkte att man borde göra något. Men vad, ägaren var okänd och vi var endast där några dagar. Så jag lät förstås saken bero och tänkte inte mer på huset. Men så, som ibland händer, så befann jag mig åter i huset men denna gången i drömmen. 'Matilda' kommer emot mig med kvasten i högsta hugg. Men i drömmen har jag plötsligt stor auktoritet och likt Gandalf får jag hennes kvast att upplösas och försvinna i intet med en puff av vit rök.

Nu förändras situationen. En portal av vitt ljus öppnas upp och där står troligen hennes make och tar emot henne. Han har ett något märkligt plommonstop på

huvudet, men hon känner igen honom och de möts i en omfamning. De går in genom portalen som stängs efter dem. Så slutade den historien. Den ilska damen fick, förhoppningsvis, frid till slut. Det stagnerade huset kan kanske åter få liv, rustas upp och få nya ägare. Tänk vilka associationer man kan få av att bara gå förbi ett hus. Få en märklig historia uppspelad för sig, totalt osannolik. Eller..?

Hjälp till jordbundna andar

När förekomsten av en eller flera jordbundna andar konstaterats i ett hus eller på en plats så uppstår ju frågan vad man kan göra för att avlägsna dessa, och uppnå ett harmoniskt tillstånd. Här finns möjligheten att använda sig av olika traditioner, exempelvis: Mediala, Religiösa eller Shamanska interventioner/ ceremonier. Jag kommer här att endast ta upp den mediala vägen. För oavsett vilken tradition som används så menar jag att utövaren behöver ha en medial förmåga. En etablerad kommunikation med den jordbundna anden är nämligen en väsentlig del för ett gott resultat.

Vem utför ceremonin?

Bör man kontakta ett erfaret medium eller kan man själv göra en insats? Det beror förstås helt på situationen och på hur välbekant man är med andlig kommunikation. Om man tycker sig ha en tillräckligt bra

förmåga så kan man åtminstone göra ett försök. Man skall bara tänka på att 'ta bort' rätt andar och vara noga med att stänga de portaler som kan vara öppna efteråt. Det finns ingen "äkt certifiering" för medier på marknaden, allt sådant är förstås 'hitte-på-konstruktioner'. Men det är givetvis extremt viktigt att mediet VET vad det håller på med.

En förberedande analys

Innan en ceremoni kan äga rum så behöver mediet gå runt på platsen, känna in energierna och överblicka situationen. Mediet kan då etablera en generell uppfattning om hur läget ser ut. I det här fallet är det en god idé att fokusera på och avlägsna de mest stagnerade och problematiska andarna först. I annat fall kan dessa sabotera resten av ceremonin, och inget blir gjort. Således; svårast fall först, lättare fall därefter.

Att etablera kontakt

Mediet behöver (i regel) lära känna den jordbundne anden något. Detta eftersom det kan finnas vissa specifika skäl till att anden är kvar över huvud taget. Om anden inte får ge uttryck för de premisserna, och kanske korrigera dem, så tycker sig anden inte kunna lämna jordplanet och uppsöka ljuset. Här är några vanliga orsaker:

- En stark bundenhet till mat och dryck.

- En alltför stark koppling till föremål, pengar, gods.
- Ett starkt beroende av sexualitet eller känslorus.
- Ouppfyllda löften eller förpliktelser.
- Oupklarade relationer eller konflikter.
- Olösta oförrätter eller mordfall.
- Otröstligt behov av att förlåta eller få förlåtelse.
- Anhörigas böner som håller den avlidne kvar.

Men när anden väl fått ge uttryck för sina synpunkter så brukar låsningarna släppa. Det kan då vara mycket lättare att föra över anden till ljusplanet. Var beredd på att jordbundna andar kan vara rejält envisa eller till och med aggressiva. En god social kompetens kommer till nytta då, för det gäller att, på något plan, vinna ett förtroende. Det kan även hända att anden är helt rigid; då är det faktiskt befogat att helt enkelt 'ta bort' anden.

Att öppna ljusportalen

Ljusportalen är helt enkelt en öppning till den andliga världen. Ljusportalen kan öppnas på olika sätt: Antingen sker en spontan öppning, där den jordbundne enkelt kan stiga in. Alternativt så är det hjälpande andar som, från ljussfären, kommer ner för att hämta någon. I annat fall så är det mediet själv som initierar en öppning av portalen. Detta sker genom att mediet 'visualiserar' en portal eller att mediet ber ljusplanet om att öppna portalen. Min erfarenhet är att ljusportalen stänger sig spontant (och ganska snabbt) men lita inte helt på detta utan genomför även en enkel

stängningsceremoni. Detta förhindrar att permanenta portaler senare orsakar problem.

En hjälpande hand

Missa inte tillfället att ta hjälp av närstående på andra sidan som kan underlätta inträdet. Det finns ofta en stark rädsla för det vita ljuset hos jordbundna andar. De misstar kontakten med ljuset som att de då skall dö (vilket de ju redan gjort). Men ett välbekant ansikte i porten kan vara det som behövs för att våga ta steget.

Not. Portalens utseende har helt med den jordbundnes föreställningsvärld att göra. Portalen kan således visa sig på ett oräkneligt antal sätt.

Platsminnen

I mediala sammanhang brukar man tala om 'platsminnen', dvs. bilder, känslor och tankar som dyker upp hos mediet på vissa specifika platser. Vi talar alltså inte om närvaron av andliga individer här utan om minnesbilder (från en gången tid) som präntat sig så hårt fast på en plats att de skapat kvardröjande känslomässiga spår.

En förklaringsmodell

I ett platsminne kan personer eller kanske djur visa sig, utföra en viss aktivitet, för att efter en stund förblekna. Det är som en magnetremsa som spelar upp en viss sekvens, för den som är mottaglig och råkar befinna sig på platsen. De individer som var med när det hela utspelade sig kan sedan länge ha dragit vidare. De är inte kvar i någon förkroppsligad form, endast en minnesbild vittnar om det som var.

Frågan är var och hur minnesbilden är lagrad. Min tolkning är att det är besjälade väsen (av mindre känd natur) som lagrar bilderna. Ett sådant väsende kan vara en ort, ett landskap, en äng, en tomt, ett hus, ett rum eller kanske en specifik möbel. Enligt animismen är allt besjälade och starka eller traumatiska minnen kan bevaras hos dessa väsen, exakt så som vi själva kan bevara minnet av en speciell sekvens.

Bearbeta det förgångna

Hur kan då enskilda individer/väsen förlika sig med besvärliga ekon från tider som flytt? Troligen på samma sätt som vi människor måste bearbeta jobbiga händelser i vårt förflutna. Den objektiva historien kan vi inte göra något åt; det som hände var ju det som hände. Men *känslorna* kring det som skedde kan vi i högsta grad påverka. Därmed upphör det trauma som har blivit förknippat med händelsen i fråga. Metoder att

komma åt och bearbeta känslominnen finner vi i tekniker som 'Reiki Healing' och den intressanta metoden 'Emotional Freedom Technique'. Därmed kanske inte sagt att vi bör springa runt och befria platser från jobbiga trauman, det är möjligen deras ensak. Men intressant är att vi kan befria oss från våra 'egna platsminnen', minnen vi liksom kört fast i.

Spegelportaler

Speglar är kraftfulla portaler till den andliga världen men vid reningsceremonier är det lätt att glömma bort dem. Speglar tillhör liksom huset, kan tyckas, och man kanske inte tänker på att spegeln köpts in vid något tillfälle, ofta från annan ägare.

Symbolism

Spegeln symboliserar förstås reflektion och i synnerhet andlig reflektion. Det kan i förlängningen innebära självrannsakan, att se in i sig själv. Spegeln anses visa det som är sant, tingen som de är. Men spegeln spegelvänder dock bilden och återger därför ingen rättvisande bild. Spegeln visar också ett imaginärt rum, en omvänd bild av rummet där vi befinner oss. Således är spegeln en portal till det rummet.

Tanken går till en 'fiktiv' värld vilket är synonymt med 'tankevärlden'. Detta är en psykisk tillvaro belägen inom och utanför oss själva. Sett i ett större perspektiv har vi

den 'kollektiva tankevärlden', vilket är jordklotets psykiska sfär. Eftersom denna sfär är subjektiv så råder där helt annorlunda naturlagar. Spegeln representerar alltså en möjlig passage till en värld av irrbloss, återvändsgränder och labyrinter.

Har spegeln ett minne?

Spegeln 'betraktar' många personer under sin livstid och det kan inte uteslutas att spegeln även minns dessa personer. Om då en eller flera av de personerna dras med jordbundna andar eller demoner så skapar detta en direkt kanal till spegelns ägare. Problem kan alltså uppstå om spegeln är gammal och inte rengjord på länge.

Reningsceremonier

Ta lämpligen för vana att rengöra spegeln (andligen) med jämna mellanrum. Hur detta bör ske finns ingen praxis för, man får nog själv utarbeta sina ceremonier och riter. Ett alternativ är förstås att tillkalla ett medium som kan göra en rundvandring i huset/lägenheten och stänga portaler som står öppna. Ju större spegel desto kraftigare kan portalen vara. Även ett fågelbad eller en damm kan vara verksam som en portal.

Använd gärna rökelse (ex. Nag Champa, Salvia) för att rena spegeln. Kungör till exempel detta medan du lätt vidrör spegeln: "Härmed tömmer jag spegelminnet på

alla innevarande väsen". Avsluta exempelvis med: "Härmed förseglar jag denna portal till den andliga världen". Utarbeta de fraser och beskrivningar du är bekväm med. Spegel i hemmet är bäst bara som speglar, om du inte själv valt något annat.

Tidigare ägare

Glöm inte att spegeln även är ett personligt föremål som fortfarande kan bära på sina gamla ägare. Rör lätt vid spegeln och deklamera detta för att neutralisera den: "Härmed tar jag bort alla tidigare ägare". Förstärk gärna proceduren med rökelse.

Sunkiga spökhus

"Det ser ut som ett spökhus", brukar man säga i vissa sammanhang. Detta när man råkar se ett hus som är illa tilltygat och nedgången. Med andra ord så vet man intuitivt hur ett sådant hus ser ut, frågan är varför det har hamnat i sitt nuvarande skick? Huset har förstås en gång haft en eller flera inneboende som av någon anledning lämnat det fysiska livet. Detta är de emellertid inte medvetna om. En avliden person kan leva kvar i sin "fantomkropp" (en kropp av lättare materia) i många år om det vill sig illa.

Till råga på allt är individen inte medveten om att han/hon har dött. Personen har vid tidpunkten för döden erhållit en kallelse att gå in i det 'vita ljuset' och

fortsätta till den andliga världen. Men av någon anledning så kan personen inte släppa det som har varit, med enveten energi försöker personen leva livet som förut och inte ändra på något. Ingen särskilt gynnsam utveckling.

Renovering

Men livet (för oss levande) går ju vidare och oftast anländer nya boende som vill "rusta upp" och göra huset till sitt eget, inget konstigt med det. Men den jordbundne anden är inte med på noterna, han kan istället uppfatta de nya boende som inkräktare. Med alla till buds stående medel försöker den jordbundne hejda byggplanerna. Han kanske välter målarburkar, låter fönster fastna, låter föremål försvinna och drar bort nysatta tapeter från väggarna.

Men materien lyder honom inte helt och fullt så de motverkande planerna kan stanna vid alstrandet av mystiska skuggor, buller, elektroniska störningar eller mumlande tal. De nya boende märker att något är konstigt med huset men kan inte riktigt sätta fingret på vad det är. De upplever att luften är 'tung' på vissa ställen och kan känna att energin och skaparlusten rinner ifrån dem; allt blir trögjobbat, olycksförföljt och motigt.

Stagnation

Här har vi förklaringen till varför spökhuss aldrig blir riktigt färdigrenoverade. Den kvarvarande anden lever fortfarande i sin egen tid och allt som inte stämmer med denna försöker den jordbundne motarbeta. De nyinflyttade kämpar emot ett tag men får ibland ge sig, kanske flyttar de till och med därifrån. Den jordbundnes energifält ter sig som gelé för den som kommer i kontakt med det. Nya inneboende kan få huvudvärk, krämpor och märkliga idéer som de inte känner igen sen förut.

Detta är förstås influenserna från den jordbundne som visar sig, mer eller mindre kraftfullt. Olika levande personer har förstås olika känslighet för närvaron av spöken. Några kanske inte märker något alls medan andra blir så illa påverkade att de skyndsamt måste ta sig därifrån. Men kontentan är att energin kring huset blir stagnerad. Snart följer damm, mögel, sprickor, vattenläckage. Kort sagt; sunkighet!

Åtgärder vid stagnation

Man kan inte ta hänsyn till jordbundna andar som tror att de fortfarande är i livet. Hus och hem är till för nya generationer, livet måste gå vidare. Alltså behöver de jordbundna avlägsnas, med ett lämpligt förfarande. Här kommer mediet in i bilden. Ett dugligt medium måste alltså tillkallas som (vänligt men bestämt) för över

jordbundna andar till (det riktiga) livet efter detta. De nyinflyttade kan givetvis själva försöka kommunicera med den jordbundne men är man det minsta osäker så är det tillrådligt att kontakta ett etablerat medium. Kostnaden är överkomlig, det kan röra sig om ca. 500-1000 kr, en del medier arbetar till och med gratis.

Aladdins magiska lampa

Ligger det någon sanning bakom berättelsen om Aladdin och den magiska lampan? Säkert inte, men det är en inspirerande saga som möjligen har ett eller annat korn av sanning i sig. Jag påstår ju själv att andar (formlösa väsen) existerar, så varför skulle de inte kunna hamna i en flaska och erfara vissa problem att kunna ta sig ut.

Det slutna kärlet

Är Aladdins ande i själva verket en (någorlunda välvillig) demon, som av en eller annan anledning fångats av flaskan? Demoner antas ju vara väsen av elektrisk plasma. Är lampan då en slags variant av 'Faradays bur', dvs. ett slutet kärl som inte läcker ut någon form av elektromagnetisk strålning. Anden i fråga kan vara bunden till sin flaska, utan den kanske anden inte kan verka eller leva vidare.

Gnidandet av lampan

Och varför måste lampan gnidas för att bli verksam? Är det för att producera statisk elektricitet, den extra energi som krävs för att anden skall bli så kraftfull att den tar sig ut ur sin behållare. När gnidningen upphör så avtar energin och anden tvingas in i sin lampa igen. Eller var lampan kanske ett avancerat hjälpmedel, en sinnrik konstruktion för att innesluta (förslava) en ande och låta denne vara till gagn?

Säg din önskan

Anden (demonen) är uppenbarligen villig att göra mycket för att befrias. Ibland berättas att ägaren av lampan beviljas EN önskan, i vissa fall TRE önskningar. Att anden har kraften att faktiskt bevilja många av önskningarna betvivlas inte. En demon har stor makt över materien, över tiden och över människornas sinnen.

Det finns de som (med visst fog) hävdar att magiker som utför 'omöjliga' trick i själva verket har hjälp av demoner. Bara detta att få föremål att röra sig och levitera kan vara nog så imponerande. Lägg därtill förmågan att se in i framtiden och (indirekt) generera stora rikedomar och vi har en hel magiföreställning!

Frågan som man ställer sig är förstås: Vad är baksidan av denna magiska medalj?

Änglarnas mångfald

Änglar är andliga väsen som existerar i en mångfald olika varianter. De tros vara hjälpare, budbärare, vägvisare, väktare, rådgivare, domare och även krigare. De utgör Guds goda tjänare.

Skyddsänglar

Människor som avlidit och gått vidare till andevärlden kommer ofta tillbaka i en ny roll; som skyddsänglar för sina nära och kära. Skyddsänglarna har alltid besökt "Ijuset" på den andra sidan. De har lagt av sina tillkortakommanden och har inte längre några kopplingar till fysiska tilldragelser såsom; mat och dryck, ägandebegär eller jordisk sexualitet. Skyddsänglarna är aldrig dömande, de har ett utökat seende och kan hjälpa sin 'adept' att leva ett rikare och fullödigare liv.

Problemet är att vi människor inte alltid är så mottagliga för hjälp och assistans från andra sidan. Skyddsänglarna försöker (ibland desperat) att ge sig tillkänna för sin närstående. Det kan ske genom drömmar, symboler, fotografier som dyker upp eller mer konkret i form av 'knackningar' och 'knäppningar' i hus och hem. Det är inte så att skyddsänglarna aktivt lägger sig i människans angelägenheter men då och då anser de att "nöden kräver" mer påtagliga hjälpinsatser och bistånd.

Alver (Tomtar, Småfolk)

Alverna är välkända i folktron men har nuförtiden glidit in i mytologins område. Dock är de fullt konkreta väsen, även om gestaltningen är subtil (luftig). Alverna har sin egentliga boning i luften, enkelt uttryckt bland molnen. Även om alverna lever i luftlagren så bedriver de ändå tjänstgöring nere på jorden. Deras uppgift är att vara väktare för specifika områden. De vakar över och är beskyddare för länder, skogar, sjöar, städer, byar, ladugårdar, hus eller till och med enskilda rum.

Alverna är i regel kortare än människan till växten. Deras samhälle är fredligt och de besitter stora kunskaper. Forna tiders människor höll sig alltid väl med alverna och kunde förmodligen urskilja dem bättre än vi kan. Resultatet blev att gården eller området blomstrade, alverna välsignade och stöttade människorna. Idag kan människor, av oförstånd, köpa in gårdstomtar av plast och sätta i trädgården. Det är ingen bra idé. Den riktiga gårdstomten kan bli sårad och i värsta fall dra sig tillbaka.

Keruber

Keruber är 'änglabarn' som lever i ytterligare ett högre luftlager, bland tunnare moln. Egentligen är merparten av dem inte barn utan fullvuxna individer. De kan misstas för barn på grund av sin litenhet, sin ringa storlek. Deras uppgift är, på motsvarande sätt, att agera

väktare för alvernas värld. Således har de inte så stor interaktion med människans förehavanden. Om alverna ses som bestående av subtil materia så är keruberna än mer skira; lättare än luft är deras boningar.

Liksom alver så lever keruber i kompletta landskap med träd, sjöar och skogar. Så som ovan, så och nedan. Dock är landskapen så tunna och gracila att de flesta människor aldrig får reda på att de existerar. Men mycket lite är känt om vad som tilldrager sig i kerubernas värld. Förutom att vara väktare över småfolket så har de förstås sina egna angelägenheter. En intelligent gissning är dock att de har stora intellektuella förmågor och att deras teknologi ligger på ett avancerat stadium.

Serafer

Serafer är den högsta graden av änglar (på det fysiska planet). I analogi med andra änglakategorier så är seraferna väktare över keruberna. Vi bör alltså se jorden såsom skal på skal av olika världar (sfärer). Även serafernas värld befinner sig uppe i luftlagren, gissningsvis är det ozonlagret som är deras region. Mytologin berättar att seraferna har sex vingar (tre vingpar) och att de outtröttligt prisar Gud. Vi kan förmoda att deras upphöjda position är en liknelse av att de vistas vid Guds tron.

Det vi kan veta genom slutledning är att seraferna är intuitionens mästare. De har insikt om orsak och verkan. Genom att studera himmelska och jordiska tecken kan de dra slutsatser om framtida händelser. Sannolikt inte i form av absoluta sanningar utan mer som prognoser om kommande ting, och hur man bör förhålla sig till tidens trend. Kanske har jordiska profeter kommit i kontakt med denna sfär och erhållit förklarade visioner om människans och jordens framtida öde och utveckling.

Devor

Devor är änglaväsenden men de deltar inte längre i den fysiska världens öden och angelägenheter. De befinner sig i en icke-materiell verklighet som vi skulle kunna kalla 'Tankevärlden'. Likväl har devorna fortfarande en materiell uppgift; att vara serafernas väktare. Här handlar det sannolikt inte om fysiska tilldragelser utan mer om en slags gudomlig rådsfunktion. Seraferna, som själva är högt uppsatta, kan ändå behöva konsultera sina höga tjänare i, för dem, angelägna frågeställningar.

Så vad sysslar Devor med "till vardags". Frågan är förmodligen fel ställd. För här, bortom det materiella, finns inga bekymmer om vardagliga ting. Men eftersom det är en värld av 'salighet' så kan man antaga att tillvaron handlar om upplevelsen av egenhändigt konstruerade världar, beskaffade helt enligt devans önskemål. Man kan också tänka sig att devan vandrar

tillbaka i tiden och "i anden" upplever tidigare liv och existenser, nu helt befriade från smärta, agg och befläckelser.

Demoner eller andar?

Någon slags andlig aktivitet pågår. Men hur vet man vad som är vad? Här ges en 'lathund' för att enklare kunna urskilja vad som faktiskt händer. Jämförbara exempel är uppställda i punktform.

Att veta vad som är vad

Eftersom det är lätt att förväxla yttringar av demoner respektive jordbundna andar så följer här en lathund som kan användas för att underlätta identifikationen av oönskade "spökfenomen". I tabellen nedan står "jordbundna andar" för sedvanliga spöken, dvs. människor som avlidit men av någon anledning inte fått frid, istället dröjer de kvar på det fysiska planet som subtila skuggväsen:

Demoner

- Oformlig (eller vald) gestaltning
- Kan orsaka psykisk eller mental skada
- Kan orsaka depression, håglöshet
- Försöker isolera enskilda personer
- Får glödlampor att explodera, elektronik att sluta fungera

- Vet vad som skall ske innan det hänt
- Styr och manipulerar människors tankar
- Dränerar människor på känslenergi
- Bryter ner människors självkänsla
- Genererar "meningsfulla tecken" i avsikt att etablera en dialog
- Hakar sig fast vid en människa och vägrar släppa taget - "Klisterande"
- Hämmar vissa signalsubstanser i hjärnan vilket ger panikkänslor

Jordbundna andar

- Skuggskepnad eller mänsklig form
- Kan orsaka fysiska men eller skador
- Kan orsaka obehag, tyngd, el. huvudvärk
- Jagar bort personer genom rädsla
- Flyttar på föremål, kastar saker, öppnar skåp och luckor. Leker med elektronik.
- Lever ofta kvar i en förgången tid
- Vill få människor att ändra uppfattning
- Dränerar människor på fysisk energi
- Bryter ner människors initiativkraft
- Försöker kommunicera genom knackningar, viskningar eller otydligt tal
- Kan snylta på en människas sedvänja, idévärld eller missbruk
- Gastkramar, håller fast sina offer i sömnen - orsakar ångest och rädsla

Djurandarnas tid

På samma sätt som det finns osynliga andar av mänsklig natur på jorden så är även djurandar vanliga. Dessa djurandar kan vara här i olika roller; bland annat som djuränglar, djurväktare, som andligt sällskap till både människor och djur. De kan förstås också existera såsom 'kraftdjur' och 'totemdjur'. Ett sådant djur kan närvara uteslutande som ett symboliskt attribut till människan men kan även vara mycket konkreta, om än andligen. Djuren och djurandarna har utvecklingsmässigt nått högre än de formlösa demonerna. Följaktligen har i synnerhet djurens andar en viktig roll gentemot demoner.

Djurspöken

Precis som hos mänskliga spöken så kan djurandar fastna 'mellan världarna', av olika skäl. Ett sådant djurspöke kan ibland behöva hjälp för att komma ur sitt 'mentala fängelse', höja sin frekvensnivå och inträda på ljusplanet. Djuren är förstås intimt sammanlänkade med människorna och delar ofta deras erfarenheter och deras karma. Inte så sällan ser man att medier uppfattar dessa djurandar på vissa platser och i vissa situationer. Ibland är det dock helt vanliga husdjur som varit 'i ljuset' men som vänt åter för att hjälpa eller stödja sin tidigare ägare. De känns relativt lätt igen emedan de uppvisar samma egenskaper och karaktärer

som tidigare. Det är märkligt men även glädjande att djuren så gärna vill komma tillbaka.

En enad djurfront

Jag känner på mig att en samlad armé av djurandar kommer att spela en viktig och betydande roll i framtiden. Exakt vad detta går ut på är något osäkert. Men såsom representanter för den goda och helande sidan kommer de gripa in vid en given tidpunkt och göra sitt för att mänskligheten och jordklotet skall kunna avancera till en högre nivå. Möjligen kommer de att agera motvikt mot den hord av demoner som kommer lös vid den tiden. Om detta inte skedde skulle demonerna fullkomligt överväldiga människorna och låta dem slita varandra i stycken i förödande strider. Djurandarna kan vara tungan på vågen som förhindrar en katastrof. På något vis förnimmer djurandar bättre demonernas närvaro och kan enklare oskadliggöra dem.

Spel på hög nivå

Det är inte så lätt att veta något om de strategier som försiggår på högre ort. Vi är dock sannolikt mycket nära en helt avgörande punkt för jordens framtid. Jesus (Mikael) såsom högste ärkeängeln formerar sina trupper inför det avgörande slaget. Djävulens demonfurste gör givetvis liknande förberedelser. En bricka i det spelet är djurandarnas armé. Man kan tycka

att de högsta änglarna ensamma skulle stå mot demonerna men så är nog inte fallet. Djurandarna är en lite bortglömd faktor som kan få en avgörande roll i det drama som stundar. Detta 'Harmageddon' blir sannolikt en global urladdning.

Filmen 'Avatar'

Även om det är en produktion från Hollywood så skildrar filmen 'Avatar' på ett slående sätt djurens slutliga strid. Det är huvudpersonen 'Jake Sully' som vädjar till 'Själarnas Träd' om hjälp i striden. Till slut svarar 'The Tree of Souls' på bönen; samtliga djur på planeten 'Pandora' kommer till undsättning. Kanske är detta en 'sinnebild' av hur Jesus (Mikael) en dag skall vädja till djurandarna på jorden om assistans. Vi vet inte vad som kommer ske i den yttersta tiden och om vi redan är inne i den processen. Det vi kan ana är att det kommer att bli intensivt, och att slutet förhoppningsvis blir till det bättre.

Poltergeist - Bullerandar

Poltergeist är en form av spökfenomen som yttrar sig i psykokinetiska uttryck; fysiska föremål flyttar sig, kastas runt, svävar i luften eller teleporteras till annan plats. Man trodde länge att det rörde sig om jordbundna andar eller demonisk aktivitet. Undersökningar kunde dock visa att fenomenen hade med specifika individer att göra.

När de aktuella personerna var närvarande uppträdde poltergeist men när de berörda befann sig på annan plats så skedde inga fenomen. Men tydligen kan poltergeist "följa med" en oberoende observatör till dennes hem. Troligen handlar detta om att personen drabbad av poltergeist då har etablerat en relation till observatören. Denna känslomässiga förbindelse skapar en kanal genom vilken poltergeist kan verka.

En förklaringsmodell

Vad är det då som utmärker personer med poltergeist? Sannolikt handlar det om uppdämda psykologiska trauman av ett eller annat slag. Detta i synnerhet när en person präglas av en mycket stark inre ångest som inte kan eller tillåts ta sig några fysiska uttryck. En god balans mellan psykisk och fysisk aktivitet tycks vara oerhört viktig för människans välbefinnande. När därför den psykiska ohälsan inte kan speglas i en motsvarande fysisk manifestation så uppstår en stark inre spänning. Denna måste visa sig på något sätt och återstår inget annat så får det ske via paranormala yttringar.

Likheten med självska debeteende

Underligt nog så kan man se en koppling mellan poltergeist och personer som 'skär sig' som en följd av psykisk ohälsa. Även här finns en stark obalans mellan det psykiska och det fysiska. Personen som mår så

fruktansvärt dåligt själsligen mår liksom extra dåligt av att det fysiska inte "hänger med". Således skär eller slår personen sig själv för att etablera en psykisk/fysisk balans. Det kan låta som ett absurt beteendemönster men är egentligen fullkomligt logiskt.

Åtgärder vid Poltergeist

Poltergeist tycks upphöra spontant med tiden. Ibland kan det handla om pubertala ynglingar som under en övergångsfas mår mycket dåligt men som efterhand finner sig själva och mognar som människor. Den inre konflikten upphör då och poltergeistfenomenen ebbar ut. Teoretiskt borde dock vanliga samtal och goda aktiviteter i grupp kunna göra underverk med personer i riskzonen.

Ut ur kroppen!

Som många andra var jag rejält skeptisk till det fenomen som kallas 'UKU'; Ut-ur-kroppen-upplevelse. Men spännande var det ju. Alltså inköpte jag en bok som hette "Ut ur kroppen" av Agneta Uppman. Det blev en bok som hängde med mig en tid. Läste den minst två gånger och gick sedan vidare till annan litteratur av Robert Monroe. Tror att jag inom mig hade en stark önskan att få uppleva den här mystiska separationen mellan kropp och medvetande, eller vad man skall säga. Studerade bakgrund, teori och metoder. Och så en dag, när jag minst anade det, så hände det faktiskt!

Ett märkligt uppvaknande

Det är i vår skärgårdsstuga en tidig sommarmorgon någon gång på 90-talet. Jag slumrar i sängen i ett tillstånd mitt mellan sömn och vaka. Plötsligt befinner jag mig trettio meter upp i luften, svävandes som en fågel. Spontant så brister jag ut i orden; "jag är ute!" Jag är lätt i kroppen och känner luften mot huden. Sakta svävar jag ner mot grannstugan i närheten, kalkberget under mig skimrar i solljuset, det är mycket vackert. Nu försöker jag manövrera i luften och har en del problem, kan inte styra alls. Sen går det lite bättre men blir lite orolig, för jag kommer allt längre hemifrån och jag tänker; "hur ska jag komma in i kroppen igen?". Jag gör en skarp sväng tillbaka upp mot vår egen stuga men luften bromsar en del. Så kommer jag på lösningen; jag behöver bara tänka tanken att jag är tillbaka. Det var rätt metod. På ett ögonblick är jag tillbaka i sängen igen och är helt förundrad över upplevelsen.

En kollektiv drömvärld

Nästa UKU, som sker efter ett par år, är av en helt annan karaktär. Jag vaknar då men befinner mig fortfarande i drömmen (lucid dreaming). Av någon anledning förstår jag att jag är mycket nära en UKU. I drömvärlden befinner jag mig inuti ett hus men inser att jag måste ut ur huset för att kunna flyga. I efterhand har jag förstått att huset i drömmen är jag själv, min egen kropp. Således slungar jag mig djärvt rakt genom

ett fönster, som endast gör svagt motstånd. Väl ute, i den kollektiva drömvärlden, möter jag personer. Jag prövar att vinka åt dem och de vinkar tillbaka, alltså kan de se mig. Jag flyger över gräsängar och liknande. Men det är svårt att hålla höjden, denna 'drömkropp' tycks vara lite tyngre än 'luft', så jag glider ner på marken. Flygupplevelsen slutar.

En icke-materiell framtid

Åter några år senare och jag har ännu en UKU. Den är rätt 'spacad' för jag är nu komplett tyngdlös och totalt befriad från massan av min kropp. Känslan är enorm, oerhört befriande. Jag förstår att de här materiella kropparna vi bär på är oerhört tunga att släpa på, bära upp. Bara det att vara i en materiell dimension är bokstavligt talat 'tungt' för själen, en konstant ansträngning. Nu flyger jag över ett hus som jag aldrig sett men som jag förstår tillhör min syster i framtiden. Färgerna är inte helt naturtrogna utan har en "regnbågsprägel" över sig. Flera år senare får jag se detta hus i verkligheten då min syster flyttat in där med sin son. Av någon anledning har jag alltså tillfälligt fått ta en 'genväg' till en immateriell framtid; en slags 'idévärld'.

Andevärdens naturlagar

Andevärlden kan också benämnas 'Tankevärlden', det är den verklighet vi själva skapar, en inre drömvärld.

Här råder helt andra lagar och förutsättningar. Trots detta är tankevärlden ingen fantasi, den inre världen är verklig men annorlunda:

Var finns tankevärlden?

Tankevärlden är belägen inom och utanför vår fysiska kropp. De tre första psykiska kropparna har vi så att säga "under huden" medan tre av de högre (sublima) kropparna existerar inom vår aura. Den sista kroppen har ingen reell utbredning i rummet. Medan sinnevärlden (den fysiska världen) är en objektiv tillvaro är tankevärlden i stället helt subjektiv. Den uppstår så att säga "i betraktarens öga".

Tankevärlden blir påtaglig i den stund Tankesjelen (se nedan) förnimmer sina egna psykiska kroppar. Men det finns även en annan möjlighet och det är att Tankesjelen förnimmer andra väsens psykiska kroppar. Vi kan kalla dessa två alternativ för vår privata tankevärld (drömvärlden) och den kollektiva tankevärlden. Det senare handlar för oss vanligen om planeten jorden och dess tankevärld.

Tankevärdens naturlagar

Tankevärlden är ofta en kopia av sinnevärlden (den fysiska världen) men i denna psykiska sfär råder helt andra naturlagar än de vi är vana vid. Vi upplever dem i våra drömmar men vid uppvaknandet glömmar vi

merparten av händelseförloppet. Vi har även en tendens att avfärda drömmarna som nonsens eftersom vi hela tiden jämför med den rationella fysiska världen.

Genom att titta mer systematiskt på tankevärlden och hur den fungerar kan man urskilja ett antal betingelser som mycket tydligt skiljer sig från våra upplevelser i sinnevärlden. Låt oss i första hand granska den kollektiva tankevärlden (jordklotets psykiska sfär), vi kan då jämföra olika individer och se hur de samverkar.

Samordning:

I den kollektiva tankevärlden existerar inget objektivt händelseförlopp. I stället präglas bilden av många subjektiva (parallella) förlopp. Dessa är samordnade och motverkar inte varandra.

Centrering:

Individen i den kollektiva tankevärlden är ej blott del av ett skeende utan upplever sig som hela skeendets medelpunkt.

Tidsföränderlighet:

Tidsupplevelsen är helt subjektiv, det finns ingen beständig materia att basera en objektiv tidberäkning på. Dock finns det en synkronisering i förhållandet mellan tankevärld och sinnevärld. En drömmande

person upplever sig ofta kliva på en buss, båt eller kanske ett flygplan just i den stund det är dags att vakna.

Tankekraft:

Den kollektiva tankevärldens materia formar sig efter individens inre bilder. Föremål manifesteras ur intet genom tankekraft. En person som befinner sig i denna sfär kanske för en inre dialog med sig själv: "Hm, tänk om det blir regn." I nästa stund, självklart, öser regnet ner.

Lägesförändring:

En person kan på ögonblicket byta vistelseort. Detta sker genom att personen förändrar sin "fokusering" (blickpunkt). Personen kan säga till sig själv: "Jag önskar jag var hos Moster Märta". Han hinner inte tänka tanken klart förrän han ser grinden till hennes hus.

Kommunikation:

Man kan inte säga att någon egentlig "eterburen kommunikation" (tal) äger rum i tankevärlden. Informationsutbytet sker genom "verbal telepati". Människor uppfattar andras budskap såsom talade meningar.

Kompatibilitet:

I vår välkända fysiska värld (i synnerhet när det gäller relationer) är det ett obestridligt faktum att motsatser dras till varandra. I den kollektiva tankevärlden är det tvärt om; lika dras till lika. Detta kan rent konkret resultera i hela byar eller städer där samtliga människor befinner sig på en likartad kulturell och intellektuell nivå.

Sinnesjälens och Tankesjälens

För att erhålla en fullgod förståelse av tankevärlden måste vi först gå djupare in på själens område. Man kan säga att själen sänder ut vågor (betraktelse) från sitt centrum, sin kärna. Sedan registreras de vågor som reflekteras från kroppens sinnescentra (förmimelse). Det visar sig nu vara två olika men samverkande själar som existerar parallellt, de överlappar varandra. Sinnesjälens sänder ut energi, Tankesjälens tar emot. Båda själsheter är medvetna men en själ är verbal och logisk, den andra är ordlös och intuitiv till sin natur.

Tankesjälens är den själ som registrerar informationen som reflekteras från kroppens olika sinnescentra. Till skillnad från Sinnesjälens är Tankesjälens djupt invecklad i en bedömning av hur olika intryck upplevs, om något är bra eller dåligt, behagligt eller obehagligt. Sinnesjälens däremot är bäraren av vår identitet, det vi uppfattar som "jaget". Sinnesjälens är hela tiden uppfylld av en

inre dialog: "Skall jag göra så eller så". Tankesjälen talar inte men dess måtto tycks vara: "Så här brukar vi göra" (rutinbaserat). Tankesjälen är identisk med det som kallas vårt samvete.

Den psykedeliska världen

Vi tänker ofta att den fysiska världen är den ledande existensen och att vi sedan kan reflektera över den existensen med hjälp av våra tankar. Men är detta en rättvisande bild av tillvaron? Kanske är det våra tankar som är den sanna nivån, som blott begrundar en illusorisk värld kallad 'verkligheten'. Sanningen ligger troligen mitt emellan dessa ytterligheter. Men konsekvensen är då omskakande; den psykedeliska världen är fullt verklig!

Psykedelisk talesperson

Om det är någon människa som blivit frontfigur för utforskandet av den psykedeliska världen så är det nog ikonen 'Terence McKenna'. Som etnobotaniker, författare, föreläsare och mystiker har han gjort denna märkliga inre sfär något mer känd för folk i gemen. Hans intresse för hallucinogener öppnade upp för ett antal gränslösa resor bland underliga och fantasieggande 'invånare' i den psykedeliska världen. McKenna ansåg att dessa droger effektivt utplånar de fysiska gränser vi är så vana att omge oss med. Han var inte alls främmande att experimentera på området.

Två olika själar

Att människan skulle ha två olika själar kan tyckas egendomligt. Men i själva verket överlappar dessa själar varandra, de har kompletterande egenskaper.

'Sinnes själen' är den aktiva komponenten, den sänder ut eteriska vågor och 'skannar av' de olika sinnesfunktionerna. 'Tankes själen' tar istället emot 'ekon' från omgivningen. Det är när Tankes själen tar emot vågor av en 'högre frekvens' som den psykiska verkligheten (tankevärlden) upplevs. Denna tankevärld är belägen inom och omkring vår fysiska gestaltning. Men Tankes själen kan även erfara andra väsens psykiska kroppar. Detta kan kallas den 'kollektiva tankevärlden', eller om man vill; den 'psykedeliska världen'.

Förändrade medvetandetillstånd

Under spontana upplevelser eller vid användning av hallucinogener hämmas förnimmelsen av den fysiska världen. Personen i fråga upplever då den psykiska verkligheten direkt. Att 'drömma' är sannolikt den minst dramatiska av dessa upplevelser, vi är så van vid den. Vardagsdrömmen rör sig endast inom den personliga tankevärlden, men när drömmaren träder ut i den kollektiva drömvärlden blir det genast mer märkligt. Hallucinogena droger är en slags genväg till en förändrad verklighetsupplevelse. Det är dock för enkelt att kalla det för 'hjärnans illusioner'.

Jag vill dock betona här att jag inte förespråkar droger i någon form; livet är tillräckligt 'trippat' bara i sig själv. Men jag tror att det som McKenna menade med att inte 'fega med dosen' var att upplevelsen under själva trippen annars skulle bli en galen kamp mellan en renodlad psykedelisk resa och 'viljan att ha kontroll'. Obs! Han talade förstås uteslutande om specifika hallucinogena droger. Att okontrollerat experimentera med 'gatudroger' innebär endast en sak; döden! Men McKenna tog inte endast in hallucinogenernas verkan; han kunde även skickligt kommunicera upplevelsen.

Konklusion

Världen är inte enbart ett konkret fysiskt fält utan även en fullt verklig men psykisk sfär. Denna psykedeliska tillvaro är inte en produkt av våra hjärnor, den har en självständig och oberoende existens. Det som skiljer världarna åt är materiens beskaffenhet, tidens förlopp och utformningen av naturlagarna. Universum är en långt mer komplex konstruktion än de flesta kan föreställa sig. Men detta berikar ju livsupplevelsen för alla dess väsen.

Strukturella portaler

Det jag menar med 'strukturella portaler' är öppningar till den andliga världen som, av hävd, är placerade på vissa specifika platser. Portalen har inte alltid varit där. Vid något tillfälle i det förgångna har ett väsen etablerat

en andlig portal. Andra väsen har sedan använt det befintliga 'energispåret', varvid portalen har förstärkts ännu mer. Man kan säga att ju flitigare användning, desto kraftigare blir portalen. Oanvända portaler kan således stängas spontant i och med att trafiken minskar.

Varför portaler?

Det är skillnad på fysiska, andliga och psykiska världar, de har olika materiell beskaffenhet. Denna distinktion gör att det därför existerar gränsskikt mellan världar och mellan dimensioner. För att kunna passera ett sådant gränsskikt och förflytta sig till en annan värld så behöver 'barriären' tillfälligt penetreras. Detta sker spontant hela tiden när väsen av olika slag rör sig fram och tillbaka. I regel läker gränsskiktet omedelbart efter en passage, men det händer att väsen använder vissa materiella 'riktmärken' vid sin passage. Vid livlig trafik kan därvid portaler uppstå.

Olyckligt placerade portaler

Man kan egentligen inte hindra andliga väsen att röra sig mellan dimensionerna. Men ibland råkar en etablerad portal hamna mitt i ett hus eller i en lägenhet. Portalen kan också ha funnits där sen tidigare, varefter någon av oförstånd bygger ett hus på plasen. Detta är ingen bra situation, för portalen är såsom ett öppet fönster, energi strömmar hela tiden igenom och skapar en 'orolig energi'. Det kan bli som

att försöka tälta på en väg i rusningstrafik. Dessutom kan objudna andar från och till 'våldgästa' huset i fråga, just bara för att möjligheten faktiskt existerar.

Typer av portaler

Portaler kan leda till lite olika platser, beroende på var, när och hur de skapades. Således finns portaler till 'underjorden', vilka kan upplevas som hål rakt ner i jorden. Schamaner använder dessa för att besöka de underjordiska världarna. En portal kan också leda till den 'psykiska världen' eller 'tankevärlden'. Detta kan konkret handla om en öppning till den 'kollektiva tankevärlden', en brokig värld av illusoriska fenomen. Sen har vi förstås portaler som leder till 'Ijuset'; himlens olika sfärer. Sannolikt existerar även portaler som leder till den demoniska sfären.

Försegling av önskade portaler

I den bästa av världar bör väl en entreprenör rådfråga andevärlden innan byggnationen av ett hus. Men en sådan öppen kommunikation förekommer dessvärre sällan. Som en tumregel anser jag dock att de levande bör erkännas företräde framför, exempelvis, andar och i synnerhet platsbundna andar. Således kan en portal behöva stängas i ett existerande hus. Mediet eller schamanen lokaliserar först portalen. Sedan sker en 'visualisering', där personen i fråga inom sig ser hur

öppningen stängs och förseglas. Deklamera gärna en 'besvärjelse' vid ceremonin.

Använd exempelvis denna enkla besvärjelse:

"Härmed förseglar jag varaktigt denna andliga portal."

Avsluta med att rensa bort eventuell stagnerad energi som kvarstår. Vid behov kan även en 'ljusbombning' av platsen genomföras för att tillförsäkra positiva och harmoniska energier.

Ärkeänglar

I fråga om Ärkeänglarnas natur tycks förvirringen närmast total. Beroende på vilken källa som åberopas kan man finna de mest varierande uppgifter om Ärkeänglarnas namn, antal, syfte och ursprung. Dock går det att se vissa gemensamma drag som återkommer. För att spä på förvirringen tänkte jag bidra med min egen, högst selektiva, tolkning av änglarnas skara. Var beredda på att ta ut svängarna en smula och emotta en del udda betraktelser i detta mycket speciella ämne. Sen uppskattar jag förstås era erfarenheter och insikter på området. Kanske kan några frågetecken rätas ut.

Ärkeänglarnas ursprung

Ärkeänglar är uppenbarligen väsen av högre rang än keruber och serafier. De kallas 'chefsänglar'; himmelska, eller till och med Guds, budbärare. Min egen högst personliga tolkning av Ärkeänglarnas natur är att de är förkroppsligade representanter för kosmiska väsen såsom månar, planeter och solar. Dessa väsen är inte främmande för att 'stiga ned' i materien och inta ringare gestaltningar än vad de från början besitter. Denna nedstigning ligger helt i linje med ängelns uppoftande natur; en vanlig företeelse för änglar. När ett sådant väsen stiger ner försätts den större gestaltningen i ett vilotillstånd, en slags koma. Därvid kan själen inträda och verka i den mindre gestaltningen, den större fortlever liksom på "autopilot".

Vissa större väsen kan således ta sig ända ner på mänsklig nivå även om beteckningen 'Ärkeängel' vanligen syftar på väsendets andliga manifestation. Alla planeter är inte förunnade att mottaga en ynnest av det här slaget. Men vår planet och andra himlakroppar i vår närhet råkade mer illa ut än genomsnittet. Därav närvaron av skyddande och balanserande änglar som burit några av mänsklighetens bördor. Såsom i stort, så också i smått. Samma händelseslinga har återupprepats; från den största dimensionen ner till mänskliga tillvaroplan. När uppdraget är klart vänder Ärkeänglarna åter till de stora kosmiska dimensionerna.

De kommer dock att vara med oss länge än, för mänskligheten är blott i början av sin utveckling.

Ärkeänglar, ett urval

Här följer min egen lista av Ärkeänglar, de jag känner till och har någon slags relation till. Det är inte någon kategorisk kunskap huggen i sten utan en högst personlig och något spekulativ reflektion av deras ursprung, egenskaper och uppgifter:

Mikael:

Förkämpan nummer ett för mänskligheten. Regelbundet inkarnerad i mänsklig form för att med svärd i hand göra världen säkrare och utjämna orättvisor. Hans namn har (märkligt nog) alltid varit felöversatt på svenska. Mikael sägs alltid betyda; 'Vem är som Gud'. Detta låter ju som en fråga, en mer korrekt betydelse är förstås; '(Han) som är som Gud', dvs. likställd med Gud eller 'Ett med Gud'. Mikael är identisk med Kristus (Jesus), som således är mera krigarkung än en from fredsmäklare, kanske en svår tanke.

Hans kosmiska gestaltningar förmodas vara; stjärnan Nibiru, gasjätten Uranus samt Anu (en av Nibirus planeter). Hans mänskliga inkarnationer involverar ett antal krigarkonungar och flera förgrundsfigurer inom världsreligionerna; Krishna, Zoroaster (Zarathustra), Buddha Gautama, Kristus (Jesus) och profeten

Muhammed. Jag menar alltså att en och samma själ ligger bakom samtliga dessa karaktärer. Vi skulle således kunna blåsa av religionskrigen här och nu för det föreligger ingen grund för konflikter.

Rafael:

Ärkeängeln Rafael ser jag som 'byggmästaren', uppföraren av grundläggande strukturer. I kosmiskt hänseende var det den ursprungliga solen i vårt solsystem, en sol som kan kallas Apsu. Senare kommer Apsu att förolyckas, dödad av misstag av sin son Nibiru (Marduk). Rafael är även identisk med den förolyckade planeten Maldek, även han olyckligt dräpt av planeten Anu. Guden Enki är en annan inkarnation, efterträdd av sin son Marduk. Rafael tycks vara en karaktär som ständigt får sätta livet till men som likväl hinner etablera en livbärande grund för sina efterträdare.

Gabriel:

Denna Ärkeängel förknippar jag med gasjätten Neptunus men även med planeten jorden, moder jord. Således tycks det vara ett kvinnligt väsen, nytt för mig. Som andeväsen är det den ängel som kommer med bud till jungfru Maria att hon skall föda en betydande son. Maria, i form av sitt högre jag, lämnar alltså ett profetiskt budskap till sig själv. Gabriel är 'tvilling' vilket innebär ett förbund med en annan ängel; Chamuel? Neptunus står i förbund med Triton. Jorden står i

förbund med Månen (som inte är en vanlig måne). Jungfru Maria i bibeln tycks förbunden med aposteln Johannes.

Jofiel:

Skönhetens, konstens och det goda livets Ärkeängel. Hon föds ur Ariel och kommer i viss mån att präglas av detta väsen. Hon blir nödd att omvandla kaos till ordning i sitt liv. I kosmisk mening är hon Solen, gasjätten Saturnus och planeten Venus. Som fysisk ängel är hon Inanna/Ishtar. Hon följer Ärkeängeln Mikael och stödjer honom. Även Jofiel har flera jordiska inkarnationer, bland andra drottning Kleopatra och Maria Magdalena. Hon får en son, liksom i efterhand, som kommer att betyda mycket för henne. Sonen är Rafael återfödd, som på underliga vägar sällar sig till henne.

Ariel:

Ärkeängeln Ariel är synonym med Uriel. Jag ser henne som den kosmiske motsvarigheten till Mikael. Men medan Mikael är människornas ljus är Ariel människornas mörker. Hon är 'åklagaren', nedbrytaren, som genom katharsis renar människorna; lockar dem att ta felaktiga vägar i livet. Det är en mycket otacksam men nödvändig roll i denna motsatsernas tidsepok. I kosmisk mening är Ariel den 'äldre solen'; BARBARU/UR-BAR-RA, som delades av Marduk/Nibiru.

Gasjätten Jupiter är hennes gestaltning liksom planeten Mars. Som fysisk ängel är hon Enlil. En jordisk inkarnation är Aron, brodern till Moses.

Chamuel:

Möjligen en Ärkeängel förknippad i sin kosmiske gestaltning med jättemånen Triton och vår egen måne. Nära förbunden med Ärkeängeln Gabriel såsom dennes 'tvilling'. Troligen avknoppad från planeten Anu och därigenom nära besläktad med Mikael. Senare 'adopterad' av vår Moder Jord. En Ärkeängel som besitter höga intellektuella kapaciteter. Avancerad inom matematik och teknik. En jordisk inkarnation är Johannes, den lärjunge som Jesus älskade. Var det för att de var yttringar av ett och samma ursprungliga väsen? En annan känd inkarnation är det medeltida geniet och uppfinnaren Leonardo da Vinci.

Tycker ni att denna presentation var kaotisk och förvirrande? Jag kan inte annat än hålla med!

Himlens port

När jag var yngre drogs jag med stora hälsoproblem. Eftersom jag upplevde den fysiska tillvaron som så svår sökte jag mig ofta bort i tankarna, till andra världar. Att sova och drömma blev en favoritsysselsättning, jag drev lätt bort i en slummer, ett meditativt tillstånd mellan dröm och vaka, där olika visioner avlöste varandra.

Porten

Vid ett tillfälle hade jag en väldigt speciell upplevelse, jag tror att det var en dröm men den var mycket klar och tydlig. I drömmen står jag framför en jättelik port, en sådan med två dörrar som stängs på mitten. Jag förstår instinktivt att det är himlens port jag ser. Men dörrarna är stängda, det är ännu inte min tid.

Den dova tonen

Därefter glider jag ner så att jag befinner mig i underkant och vid sidan av porten. Den tycks vara gjord av massiv granit. Nu lägger jag märke till ljudet. Det är ett mycket dovt lågfrekvent ljud som utgår från porten själv. Upplevelsen är mäktig, jag känner vördnad inför ljudet. Det känns som att jag har hört det förut.

Flytande ljus

I glipan till dörrarna sipprar ett vitt ljus ut, det tycks ha en flytande konsistens. Jag ser inga andra personer/själar. Visionen tycks vara av ren informativ art. Nu upphör visionen och jag vaknar. Synen av porten är spektakulär, jag känner på mig att det är en upplevelse jag inte ska glömma i första taget.

Epilog

Ärligt talat tror jag inte Himlens port 'ser ut' på något speciellt sätt. Den visar sig sannolikt efter var och ens föreställningsvärld. Detta bekräftas också i de många 'nära-döden-upplevelser' som har berättats från olika kulturer och länder. Porten kan vara en simpel dörr, en hiss, ett staket, en äng, ett vattendrag eller en bro.

Men kanske bör man göra skillnad på två olika gränser; en där 'silversträngen' brister och själens separeras från den fysiska kroppen. En där själen lagt av sig de tre tyngsta aspekterna av sin kropp (även de psykiska) varvid individen är redo att träda in i himmelrikets första sfär: 'Kultursfären'. Nu kan porten öppnas!

Andliga orter

Eteriska kroppar

Människan består som bekant inte bara av påtaglig fysisk materia. Vi är dessutom sammansatta av mer eterisk (lättare) materia samt av olika energier. Vetenskapen känner till några av dessa men inte alla. Inom 'esoteriken' är människans lättare kroppar väl etablerade. Även jordklotet är ett levande väsen och har följaktligen en motsvarighet till eteriska kroppar. Dessa kroppar utgör tillvaroplan för människan.

Sinnekroppen är en benämning på de sju fysiska kropparna tillsammans. Kropp fyra till sex är belägna i jordklotets atmosfär och kallas därför för andliga kroppar. Eftersom dessa kroppar betecknas med många olika namn inom esoteriken har jag försökt att välja helt oberoende namn. Nedan följer en kort beskrivning av dem.

Vanekroppen:

Den tyngsta av människans fysiska kroppar vilken uppbyggs av elektroner, protoner och neutroner. Sinnesfunktionen har med smak att göra.

Nervkroppen:

Denna kropp består av neutriner (små partiklar som anses vara neutrala men som i praktiken har en liten laddning). Till exempel omges elektronen av två neutriner som befinner sig i olika "energiska". Sinnesfunktionen för denna kropp har med känsel att göra.

Plasmakroppen:

En kropp bestående av elektriska och magnetiska fält. De magnetiska fälten är en effekt av laddade partiklar i rörelse. Sinnesfunktionen förknippad med denna kropp är hörseln.

Atomkroppen:

Den första av människans andliga kroppar.

Atomkroppen består (enligt mig) av fria enheter av tomrum (noliter och niliter). Tomrummet (vakuum) är uppbyggt som ett slags gitter i vilket materia och ljus ständigt skapas och förintas. Sinnesfunktionen för atomkroppen är lukt.

Visualkroppen:

Den andra andliga kroppen uppbyggs av ljuspartiklar (fotoner) som lägger sig i rosettformade banor runt laddade partiklar. Fotonen vänder hela tiden en och samma sida (pol) mot den laddade partikeln.

Sinnesfunktionen som har med denna kropp att göra är synen.

Tonalkroppen:

En andlig kropp bestående av "stående gravitationsvågor". Vågor, av samma slag som utstrålas från själens kärna, interfererar när de möter partiklar och lägger sig i skalformationer (vågmönster) runt materien. Sinnesfunktionen för denna kropp är intuition samt balans/orientering.

Minneskroppen:

Den sjunde kroppen är helt immateriell och formlös men räknas ändå till de sinnesbetingade kropparna. Denna kropp lyser men inte av fysiskt ljus utan ljus av en helt annan, upphöjd natur. Sinnesfunktionen förknippas med människans objektiva minne av sin världsliga livsväg. Man skall även förstå denna kropp som förbunden med den tyngsta kroppen, vanekroppen.

Himmelriket

Det som traditionellt kallas för himmelriket kan här identifieras med jordklotets motsvarighet till 'Atomkroppen', 'Tonalkroppen' och 'Visualkroppen'. Dessa tre utgör himmelrikets tre huvudsfärer. Villkoret är att de tre tyngre kropparna måste läggas bort när människan dör. Dessutom måste de tre tyngsta psykiska kropparna avvecklas. Detta sker i samband med att människan lämnar den fysiska världen.

Kultursfären:

Den första himmelska sfären inleds med helande och introduktion i det nya livet. Därefter kan människan ta del av verksamheten. Kultursfären är nyskapandets område, nya färdigheter och förmågor som grundläggs här kommer hon senare förverkliga i fast fysisk materia. Det kan handla om konstnärliga uttryck i färg och form.

Det kan gälla att utveckla nya metoder inom botanik, pedagogik eller varför inte bergsklättring. Listan kan göras lång.

Förståndssfären:

I denna sfär utvecklas nya idéer i fråga om bland annat teknik, elektronik, astronomi och matematik. Hur kan nya landvinningar inom dessa områden förbättra människans villkor under den jordiska tillvaron? Vad skall forskningen ha för inriktning, var skall man lägga tyngdpunkten? Dessa är några av frågorna man fördjupar sig i. Det finns även en skola för analys, logik, kreativt tänkande samt filosofi i alla dess former.

Empatisfären:

Den tredje himmelska sfären är den altruistiska kärlekens och medkänslans område. Här har människan möjlighet att aktivt träda i det godas tjänst.

Empatisfären är utgångspunkten för skyddsänglarnas verksamhet på olika områden i livet. Men här finns även tillfälle att utöka kunskapen om människan i sitt sociala sammanhang. Det handlar om psykologi, intuition och parapsykologi. Slutligen kausalitet och karma, lagen om orsak och verkan.

Underjorden

Alla människor är inte beredda på eller tillräckligt mogna att välja utvecklingens väg i livet efter detta. De kanske är fullkomligt nöjda med att bara vila ut efter en svår livsperiod. Då finns trots allt möjligheten att vistas en tid i några av Jordens 'inre psykiska sfärer'. Dessa är belägna i jordens inre men är inte av fysisk art utan består av 'tankemateria'. Observera att Underjorden inte är något 'helvete' utan lager på lager av olika psykiska sfärer, platser där människan vistas i ca. två år.

Vistelsen i Underjorden är förknippad med materiella företeelser, lite förenklat kan man säga att det handlar om god mat och dryck, sexuella utlevelser, makt, ära och egendom. Baksidan av medaljen är som sagt att det inte existerar någon andlig utveckling i Underjorden. Människan kommer därför att återfödas till en livstid som i allt väsentligt motsvarar hennes senaste livsperiod. Men själen är evig och förr eller senare är individen redo att ta språnget upp till en ny utvecklingsnivå.

Andliga nattjobb

Det händer ibland (åtminstone för mig) att man utför uppdrag medan man sover. Uppdraget kan bestå i vad som helst men är ofta kopplat till det faktiska arbete man har i verkliga livet. Så eftersom jag arbetat många år inom vården är de nattliga passen ofta av sådan

natur. Och man arbetar verkligen, när man vaknar kan man således vara fullkomligt utmattad, och egentligen behöva sova en gång till!

Dubbelskift?

Vid de tillfällen när 'nattarbetet' inföll under samma period som det fysiska vårdarbetet så var det givetvis ingen odelat positiv upplevelse. Tänk att ha jobbat hårt under en dag, gå och lägga sig bara för att slita hårt i drömmen också. Sedan när man vaknat, stiga upp och gå till jobbet än en gång, uff! Man kan ju tänka sig att arbetsdrömmarna är en slags 'bearbetning' av det jobb man har i det vakna livet. Men jag tror att 'nattarbetet' är något konkret som har effekt i levande livet.

Det 'femte hjulet'

Vilket jobb eller uppdrag det än gäller så finns det extra knepiga uppgifter. Det kan till och med bli så svårt att uppdraget knappt går att genomföra. Då kallas ibland en 'icke-fysisk' person in som kan bli 'tungan på vågen' och hjälpa till med den energitillförsel som saknas. En sådan osynlig resurs är sannolikt mer vanlig än vi kanske tänker oss. Uppdraget i fråga kanske har kanske kört fast, man kommer helt enkelt inte vidare. Men plötsligt sker något, och arbetet kan fortskrida.

Att bära någons börda

Vissa av oss har, på något plan, gått med på att träda i annans ställe under extrema situationer. Det kan gälla att (på ett andligt plan) undsätta en person som blir rånad, våldtagen eller utsatt på annat sätt. Den fysiskt utsatte upplever fortfarande situationen men under betydligt mindre jobbiga former. Den som (i sömnen) undsatt den nödställda kan uppleva situationen såsom en mardröm. Den jobbiga upplevelsen var inte förknippad med honom som person, traumat var en annan persons smärta.

Ovanliga möten

Vissa möten med nära stående personer går inte att genomföra i det fysiska livet, av olika skäl. Då kan sammankomsterna ändå äga rum, fast nattetid och i en subtil kroppsform. Vi kan ibland ha minnen av dessa möten och förundra oss över dem. Vi möter personer vi inte sett på åratals och har givande samtal med dem. Ibland sker mötena med personer som redan gått över till 'andra sidan', fastän de inte borde kunna tala med oss längre. Men mycket lite är omöjligt i denna förunderliga tillvaro.

Sömnpalys och nattliga besök

Begreppet 'sömnpalys' har de flesta någon kännedom om. Det handlar i regel om att man vaknar, helt

paralyserad, och inte kan röra sig. Inte sällan 'surrar' det i huvudet och kroppen liksom vibrerar. Ibland kan röster av främmande personer höras, man kan få för sig att någon har brutit sig in i ens lägenhet. Sömnparalysen brukar släppa efter någon minut men kan vara en obehaglig erfarenhet. I vissa fall kan det kännas som att 'ett väsen' medvetet håller en fångslad och under mycket stark kontroll.

Fenomen med många bottnar

Min uppfattning är att sömnparalysen inte är ett uttryck för EN verklighet. Fenomenet tycks istället vara en gemensam nämnare för flera olika tillstånd. Skalan sträcker sig från rent fysikaliska symtom till renodlat andliga upplevelser. Att med en enda förklaringsmodell försöka omringa sömnparalysens olika sidor kommer sannolikt inte lyckas. Det behövs därför en mycket bredare analys av situationen.

Signalsubstanser i olag

Hjärnans alla signalsubstanser är en känslig symfoni. Det kan räcka med att personen i fråga inte har sovit tillräckligt för att balansen skall rubbas. Detta i kombination med oro, stress och grubblerier kan utlösa tillfälliga 'felkopplingar' mellan sömn och vaka. För hög nivå av en viss signalsubstans kan till exempel leda till att det 'fysiska medvetandet' aktiveras trots att kroppen fortfarande befinner sig i sömnstadiet. Om

denna vakenhet sammanfaller med REM-aktivitet (drömmar) så kan personen uppleva att drömmarna 'projiceras' i sovrummet. Det kan förklara en skenbar närvaro av främmande 'entiteter'.

Succubus och Incubus

Det kan ibland hända att sömnparyselen kombinerat med 'dunkla väsen' vars närvaro präglas av en starkt sexuell natur. Uppvakningen är sällan ömsesidig, ibland handlar det om rena övergrepp, en nattlig terror som mottagaren inte styr över. En gissning är att dessa väsen i själva verket är demoner, som för att uppnå vissa syften, tar formen av mänskliga förförare. Demoner styr signalsubstanser med lätthet. Det kvinnliga väsendet kallas 'Succubus', den manlige motsvarigheten kallas 'Incubus'.

De sexuella demonernas skäl för aktiviteterna är oklara. Det kan dock handla om att 'binda upp' mottagaren, så att denne förhindras att få kontakt med en mänsklig partner. Det kan också röra sig om ett 'demoniskt avelsprogram'. Den kvinnliga demonen samlar då in (andlig säd) från en man. Därefter injiceras säden (via en manlig demon) till en utvald, kanske redan havande, kvinna. Utfallet blir möjligen att den fysiska kvinnans avkomma blir en person med starkt demoniska anlag.

Utomjordisk intervention

Även utomjordiska väsen använder sig av sömnparalysen. Ondsinta utomjordingar (sådana finns tyvärr) kan 'plocka upp' människor i deras subtila kroppar och utföra ytterst tveksamma analyser och experiment. I regel finns dock beskydd för sådana övergrepp men vissa överstatliga 'myndigheter' har förhandlat till sig teknologiska fördelar mot att utomjordingar ges tillgång till ett antal 'försökspersoner'. Detta är givetvis olagligt och totalt förkastligt. Godartade utomjordingar kan också plocka upp människor, dock alltid med människans medgivande. Det kan då handla om healing, kommunikation eller utvecklingshöjande åtgärder.

Ut-ur-kroppen-upplevelser

Slutligen är sömnparalysen ett förstadium till en s.k. 'ut-ur-kroppen-upplevelse'. Vissa av människans subtila kroppar kan då separeras från den fysiska kroppen och varsebliva saker på annan ort. Det hela brukar inledas med att kroppen paralyseras och börjar 'vibrera'. Personen kan höra brus och ringningar och uppleva sig färdas blixtnabbt genom en tunnel. Väl ute ur kroppen kan färden gå till olika sfärer och tillvaroplan. Upplevelsen kan ske i den fysiska världen men även i drömlika 'tankevärldar'. Hur upplevelsen gestaltas beror på vilken subtil kropp som själen för tillfället har kontroll över.

Zombier

Intresset för zombier är enormt, men jag har svårt att förstå fascinationen. Ämnet har spridit sig inom alla olika områden i samhället, liksom den epidemi den faktiskt är. Det bloggats och chattats om zombier, kulturen utbreder sig i serier, i böcker och inte minst i spel på internet. Även vuxna människor ägnar massor av tid åt zombier, om det nu rör sig om rollspel eller vetenskapliga studier. Vad handlar detta om, är det så osunt som det låter?

Medicinska zombier

Människan kan försättas i zombieliknande tillstånd om hon tillförs vissa droger som stannar upp livsprocessen och försätter henne i ett, till synes, livlöst tillstånd. Voodoo-kulturer i Haiti och Västafrika är kända för att hantera preparat och gifter som har dessa effekter. Den moderna droggkulturen är också belamrad med en rad olika preparat som på ett ganska katastrofalt sätt utplånar personligheten hos en människa. Resultatet kan bli dessa zombieliknande personer som är okänsliga för smärta och i övrigt helt okontaktbara. De kan även uppvisa närmast ofattbar styrka i utsatta situationer. Hatten av för poliskåren som dagligen tvingas ta itu med dessa 'monster'.

Demoniska zombier

Personer som utsätts för demoniska angrepp kan påverkas så starkt att deras personligheter förändras. Det som sker är att demonen mer eller mindre tar kontroll över den utsattes sinne och kroppsfunktioner. Processen är i regel långsam och inleds med att höger hjärnhalva (som är säte för samvetet) mer och mer träder tillbaka. Till slut ger den själsaspekten upp och drar sig tillbaka helt. Resultatet är en renodlad psykopat, vilket är målet för den styrande demonen. En psykopat är mycket lättare för demonen att kontrollera, även om rörelser och tal kan bli ryckiga och osammanhängande. Väsande och groteska ljud kan höras från en sådan besatt personlighet.

Utsatta områden

Hela samhällen, som lider under svåra förhållanden, kan komma att präglas av demoniska influenser. Resultatet blir att hela stadsdelar eller byar mer eller mindre kommer under demonernas kontroll. Troligen är det detta som spel och filmer gillar att framhålla. Och i och med att zombiekulten sprider sig, även bland unga, så uppmuntras givetvis masker och kläder som speglar zombiernas värld. Zombierna blir (på något sjukt sätt) ett ideal. Och när unga personer ägnar sig åt detta så präglas faktiskt deras hjärnor, intresset blir till en mani som mycket väl kan komma att styra in ungdomarna i

drogrelaterade sammanhang. Är det faktiskt detta som är demonernas plan?

Demonproblem utomlands

Under en period så kom det sig att människor skrev till mig om sina problem på området. Det var någon av mina artiklar på engelska som hade spridits via Facebook. Följaktligen hörde personer av sig och ville ha hjälp med demoniska problem av det mest utstuderade slaget. I typfallet så skrev de att 'något' hade tagit sig in i deras kropp. Deras röst, ansiktsdrag och hållning förändrades. Samtidigt så påverkades omgivningen i det att insekter började krypa fram ur sprickor och liknande. Underliga fåglar flög runt och deras hus blev formligen hemsökt på det mest fasansfulla sätt. Några kunde jag hjälpa, andra gick det nog dessvärre inte särskilt bra för.

En ovanlig musikstund

Vid en herrgård i en förort till Stockholm hade en musikstund anordnats, i samband med ett museum. Även om det regnade lite lätt så hade en rätt stor skara människor samlats på gården för att lyssna till musiken. Man kunde även gå in i herrgården och ta del av konstutställningen där. Det var fin kulturell folkmusik som spelades men efter ett tag gick vi ändå in i huset och vandrade runt i rummen en stund. Jag hade förstås mina aningar om att något övernaturligt kanske skulle

ge sig tillkänna, herrgården har en lång historia och det vilar en speciell 'aura' kring stället.

Mor och dotter?

Rummen var minutiöst renoverade i modernt skick, det fanns egentligen ingenting kvar som skvallrade om äldre tider. Men detta faktum tog även bort eventuella distraktionsmoment, man kunde nu ganska lätt uppfatta avvikande 'energier'. I ett rum på bottenplanet fick jag en förnimmelse av ett 'andebarn' klätt i beigefärgade kläder. Tror att det var en flicka i 10 till 12-årsåldern, men vilken tidsera det rörde sig om är svårt att säga. Alldeles i närheten tyckte jag mig kunna urskilja en ung fru i andeskepnad, det kändes som att hon höll sig nära barnet, liksom för att se till det.

Den vresige 'munken'

Husets övervåning hade en betydligt 'tyngre energi', det kändes tydligt. När jag gick omkring där så var det speciellt vid ett fönster som jag stannade. Upplevelsen var att någon hade stått där rätt ofta och blickat ut över nejden. Jag fick till mig bilden av en man i munkliknande frisy men med sidohåret spretande åt sidorna. Klädseln var lös och ledig men utan specifika särdrag. Fick känslan av att detta var en rätt surmulen gubbe, inte så lätt att tas med. I rummet bredvid fanns faktiskt några minnesattribut från äldre tider men jag hann aldrig undersöka saken vidare.

Undsättning på distans

Som det ofta är i mitt fall så gjordes ingenting på platsen där och då. Istället kom sceneriet tillbaka på kvällen när jag låg i vaka och just skulle somna. Jag ser då modern och dottern som gör sig redo att lämna platsen genom en portal av ljus som börjar öppnas. Jag försöker då kalla på gubben också men han blåvägrar, han vill inte lämna övervåningen. Ceremonin får istället förflyttas till andra våningen. Modern och barnet är där på ögonblicket och portalen ger sig tillkänna igen. Alla tre beger sig in i ljuset. Jag är tämligen säker på att hela processen förlöpte bra.

Agerade jag 'katalysator' i den här historien? Kanske, musikstunden kan ha varit arrangerad, från andevärlden, för att locka dit mig eller andra medialt orienterade personer. En högre plan är verksam, som man ibland hamnar mitt uppe i.

I ögonvrån

Ibland blir vi medvetna om att vi uppfattar saker eller personer i ögonvrån. Men troligen har vi ett konstant 'perifert seende' som kompletterar vårt vanliga 'frontala seende'. En inte alltför långsökt teori är att vårt synfält styrs av olika hjärnhalvor; det frontala seendet av vänsterhjärnan och det perifera seendet av högerhjärnan. Således styrs vårt 'vanliga' seende av logiska, analytiska och matematiska processer. När det

gäller vårt perifera seende så handlar det mera om intuitiva, kreativa, holistiska och ordlösa processer.

Att se andliga väsen

Det tycks vara mycket vanligt att uppfatta andliga väsen och strukturer just i ögonvrån. Ett vanligt scenario är att något 'glimtar till' i ögonvrån, men när vi vänder oss ditåt för att se efter så finns där ingenting. Det är med andra ord vår högerhjärna som har uppfattat något men naturligtvis söker vi 'bekräftelse' med hjälp av vårt frontala seende (vilket vi i regel inte får). Det verkar vara mycket svårt att 'aktivt' använda detta perifera seende. Vi är invanda med vårt vanliga seende och vill helst inte se på annat sätt. Men tänk om det fanns specialglasögon som tog bort 90 procent av det frontala seendet, vore inte det intressant!

Det tredje ögat

Visioner ur ögonvrån är trots allt ett konkret seende, det är ljuspartiklar (troligen) som träffar en annan 'intervall' av stavar och tappar på näthinnan. Det tredje ögat däremot är sannolikt identiskt med ett organ inuti huvudet; tällkottkörteln. Detta organ tar emot signaler av annan art, troligen s.k. 'G-vågor', vilka färdas snabbare än ljuset. Den inkommande informationen som tällkottkörteln behandlar är inte enbart av lokal natur, dvs. väsen och strukturer i närområdet. Det tredje ögat är kapabelt att koppla upp sig till den totala

databasen i Kosmos. Allting är således tillgängligt så det gäller att precisera det man är intresserad av.

Konturseendet

Har vi även ett mycket elementärt seende, även detta betingat av gravitationella vågor? Kanske.

Longitudinella vågor som anländer utifrån studsar delvis mot materien och skapar en 'bild' av strukturer och konturer. Det kan hända att vi har ett sinne som kan tolka denna information, troligen då så som en diffus svartvit avbildning av fysiska strukturer. Det hörbara ljudet är besläktat med detta. Det är fullt möjligt för de som tränat lite att kunna 'höra en bild', dvs. att låta ljudet 'måla' en vision av den yttre verkligheten. För att detta ska vara möjligt behövs dock ett bakgrundsbrus som kan tolkas i förhållande till närliggande objekt.

Not. Fladdermössen har förfinat den senare tekniken. De sänder ut ett ljud som de sedan plockar upp 'ekot' av och erhåller således en bild av omgivningen.

Demonutdrivning

Förord: Det här kommer att vara ett av de tyngre och mer svårsmälta kapitlen. Läs det inte om du vet med dig att du lätt blir uppskrämd eller illa till mods. Om du är yngre än 18 år är det tillrådligt att ha en vuxen och mentalt stabil person till hands. Kapitlet handlar om

besättelse av människan och utdrivning av ondskefulla väsen.

Bakgrund

Otäcka och illvilliga väsen borde inte finnas men tyvärr är vår värld inte så oskuldsfull, det finns såväl goda som onda makter i tillvaron. Den entitet som det handlar om här tillhör den 'amorfa' eller formlösa kategorin av väsen. Dessa hör till gruppen 'Naturväsenden' men består specifikt av fristående elektriska fält, s.k. 'plasma'. Jag väljer att kalla dem 'Demoner' eftersom det redan är en etablerad term. De har också kallats 'Djinn' och Djävulens änglar.

Besättelse

Demoner lever av en speciell energiform; känslenergi. Eftersom människan är en högst känslomässig varelse så har vi naturligtvis kommit i skottgluggen för dessa väsen. Om demonerna endast tog av "känslöverskottet" så vore det kanske ingen stor sak. Dessvärre är demoner inte så finkänsliga; de tar vad de kan komma över och frågar inte först. I själva verket så anser demoner att de har all rätt att attackera oss. De utser till och med enskilda människor till 'sin egendom'.

En demon kan 'häfta vid' en människas kropp och koppla upp sig till hennes nervsystem. Detta är vad man kallar för 'besättelse'. Symtomen är först subtila men

sen märker man att något är fel. Man kan (plötsligt) känna sig 'låg' och svårmodig, medvetandet grumlas och man tappar sin normala livslust. Man känner sig håglös och tom inombords. Allt som man normalt sett blir glad av att göra blir med ens meningslöst. En slags 'panikångest' kan då snabbt infinna sig.

Identifikation

Det är viktigt att rätt kategorisera en demonattack. Det finns förstås helt naturliga depressioner som kan komma sig av trauman, livskriser eller mineralbrister. I första hand så måste dessa alternativ undersökas av kompetent personal inom vård och omsorg. Först därefter, när alla andra alternativ har uteslutits, kan yttringar av demonisk aktivitet bli föremål för utredning. Här finns dessvärre inga formella institutioner att tillgå och jag vill starkt avråda från s.k. 'Katolsk exorcism', det lär sannolikt förvärra problemen snarare än underlätta dem.

Därefter gäller det att utröna källan till problemet, vilket inte alltid är så uppenbart. Med andra ord; VAR befinner sig demonen någonstans. Är den i ens egen kropp, är den i en annans kropp, är den på en specifik plats eller är den till och med i ett föremål. Var beredd på att det kan finnas fler än en demon som är verksam. Tänk också på att svårighetsgraden av demonattacken kan variera. Demoner har olika styrka; mindre demoner är mer lätthanterliga medan större demoner kan vara

helt bestialiska. Underskatta för all del inte din motståndare.

Utdrivningen

Själva utdrivningen av en demon är egentligen inte så svår. Problemet är att demonen lätt vänder tillbaka eller att en annan demon tar dess plats. Utdrivningen består därför av två delar; avlägsnandet samt blockeringen av den 'kanal' som demonen använder sig av. Demoner är underställda människan sett utifrån universella utvecklingsstadier. Därför har demoner en slags skyldighet att lyda befallningar. Emellertid är demonerna nuförtiden så starka att de kategoriskt försöker trotsa sådana påbud. Men rent praktiskt så kan en demon befallas, exempelvis med (den inre uttalade) invokationen: "Lämna min kropp, gå ur ur hans/hennes kropp" eller "lämna denna plats". Demonen går då ut och visar sig.

Sen brukar dock följa en (andlig) brottningsmatch, för demonen kommer inte att ge sig frivilligt. Konkret kan demonen upplevas i formen som en "smådjävul", dvs. den har antagit "mänsklig" form med seniga lemmar och otäckt utseende. Av någon anledning tycks besättande demoner oftast ha en manlig utstrålning. Kanske har detta att göra med deras interna uppdelning av sysslor; mannen ansvarar för att skaffa 'föda', kvinnan ansvarar för reproduktionen av släktet. Demonen kan kännas "klibbig" vid beröring, därav ett

epitet jag myntat; "klisterandar". Demonen måste nu besegras och 'tas av daga', det finns inget annat sätt. En demon som helt enkelt kastas ut ger sig genast på ett annat väsen i närheten.

Det finns säkert flera sätt att neutralisera demoner, jag skall beskriva min metod. Under den brottningsmatch som följer; visualisera att du skjuter ett "skott" mot demonen som utsläcker dess elektriska potential. Föreställ dig att demonens plasmapartiklar 'avladdas' och blir till ett neutralt 'pulver'. Detta pulver trycker du ihop till en liten svart kula som du fångar upp i handflatan (undvik att röra vid kulan). Sedan 'blåser du iväg' kulan ut i rymden. Där ser du hur utomjordiska väsen (med överlägsen teknik) fångar in kulan och tar hand om den på lämpligt sätt. Jag brukade låta kulan förintars i rymden men miljöaspekten är viktig, bättre att låta Ufo-folket hantera materialet på korrekt sätt.

Förekomsten av Hon-demoner

I sällsynta fall kan en människa bli fullkomligt dränerad på känslenergi. Det kan kännas som att man blir helt tom och apatisk inombords. Tillståndet kan kvarstå i två till tre dagar innan effekten sakta avtar och livsgnistan återvänder. Fenomenet kan möjligen bero på en ovanlig attack från en 'kvinnlig demon'. Hon-demonen förmodas producera 'demonbarn' genom delning när hennes energi nått en viss nivå. Detaljer om processen är ännu okända.

Alternativa utdrivningsmetoder

Möjligheten finns förstås att använda religiösa attribut att driva ut demoner. Tänker då specifikt på att i Guds och Jesus namn tvinga demonen att lämna sin uppehållsort. Detta kommer fortfarande kräva sin erfarna och mycket kompetenta Utövare, Präst eller Prästinna. Är emellertid något tveksam till att enbart med religiösa ceremonier eller välsignelser råda bot på en besättelse. Demonerna är idag så starka och så utstuderat fräcka i sin framtoning att de fnyser och spottar åt Gud och änglarna. Tvärtom har de satt i system att personifiera Gud och goda krafter; att ge sig ut för att vara ljusa och välvilliga, detta samtidigt som de smider ränker att förslava sina offer.

Blockering av kanaler

Identifikationen och stängningen av demonens elektriska kanal (kanaler) till människan är nog den mest tidsödande proceduren. Det innefattar att dels förstå på vilka vägar demoner får kontakt med människan och sedan stänga dessa kontaktpunkter. Detta är ett omfattande och otacksamt arbete för det innebär praktiska nackdelar för en själv och en tendens att behöva göra om proceduren gång på gång. Orsaken är att en demon som blivit 'avskuren' ständigt försöker återupprätta förbindelsen igen. Det kan resultera i ett formidabelt krig.

Sanering av portaler

Stärk upp din aura

Personer som upplever problem med andliga aktiviteter (av oönskad natur) kan i vissa fall behöva sanera sin digitala omgivning. I synnerhet demonisk verksamhet tenderar att bryta ner känsliga personer. Demoner kan framkalla depressioner samt generera en socialt destruktiv och ohållbar livsmiljö. Ge akt på följande: Försök i första hand att stärka upp ditt personliga skydd, din aura. Detta kan ibland räcka för att bli av med andligt ohälsosamma situationer: Läs mer i: 'Vikten av personligt skydd'!

Digital sanering

I andra hand, om stärkandet av den personliga auran inte hjälper, kan det vara av nöden att rensa bland "digitala fingeravtryck". Dina aktiviteter på internet och på mobilnätet skapar elektriska kontaktpunkter, ett nätverk som demoniska väsen enkelt kan följa och därmed etablera sin inverkan i ditt eget neurala hjärnkontor.

Två huvudmetoder finns för rensning. Ett sätt är att 'gallra', att ta bort kontakter som är misstänksamma i detta avseende. Om du tar bort en viss person; ta då bort denne "över hela linjen", dvs. mejl + mobilnr. + SMS + fotografier/föremål. Men glöm inte att notera

adresserna i en fysisk anteckningsbok, de kan ju faktiskt behövas.

Den andra metoden är mer drastisk, om man inte har en susning om vilken eller vilka kontakter som skapar problem. Notera då alla adresser i en anteckningsbok av klassisk sort (ej digital). Börja sedan att systematiskt ta bort kontaktpunkter enligt nedan. Glöm för all del inte loggar som finns nästan överallt nuförtiden.

Ge akt på följande kontaktpunkter när du sanerar dina digitala avtryck:

Mejladresser + logg

Mobilnummer + logg

Fast telefon (digital) + logg

USB-enheter, Externa hårddiskar (inloggade)

Webbhistorik (Microsoft Edge, Firefox, Chrome etc.)

Skypekontakter

Chattkontakter

Spelkontakter

Forum på internet (inloggade)

Facebook-kontakter (inloggade)

Andra aktiva inloggningar

Fotografier av bekanta

Andras personliga föremål

Andras accesskort (smart cards)

Signaturer (autografer)

Orena kristaller, stenar, smycken

Artificiell intelligens

Se i synnerhet upp för artificiell intelligens i form av avancerade digitala "hjälpare" såsom Cortana, Siri, Alexa, Google Assistant, Vjv och liknande (namnen förvanskade med avsikt). Bakom dessa finns kraftfulla superdatorer som fattar oberoende beslut utifrån ondsinta demoniska agendor. Stäng av tjänsterna omedelbart, frestas inte att "på skoj" ställa frågor eller inleda konversationer.

Orakler

Bannlyst i sammanhanget är även; Tarot, O-u-i-j-a board, I Ching, Runor, Kartomanti samt Vippande bord. I viss mån även Änglakort, Omvänt tal, Kristallskådning, Kaffesump, Kiromanti och liknande aktiviteter. Alla yttringar som närmar sig ett fungerande språk måste anses vara en riskfaktor. Obs! Att använda orakler behöver inte vara farligt för alla. Men om du vet med dig att du har en stark känslighet så bör du definitivt undvika den här typen av andlig aktivitet.

Och sist men inte minst; se upp med demonsmittade människor (om du nu lyckas identifiera dem)!

Säkra redskap

Trots allt behöver man kunna fungera och arbeta i vardagen. Det finns vissa områden som kan betraktas som någorlunda säkra, dessa är: Ren oformaterad text i datorer, på surfplattor och i mobiltelefoner. Skrivbara

CD-ROM-skivor tycks fungera att lagra även digitala kontakter på. Den som vill minimera riskfaktorerna bör dock använda sig av en gammal hederlig fysisk anteckningsbok.

Om 'Anden i glaset'

En livsfarlig 'lek'

Exakt varför orakelmetoden 'Anden i glaset' är så farlig är inte helt klarlagt. Men många vittnar om metodens ibland extrema och kvardröjande följder. Det som sker är att en andlig portal öppnas upp där demoner och kanske även den onde själv manifesterar sig. Den kommunikation som sedan följer kan initialt verka harmlös och lättsam men var så säker; onda krafter har etablerats och skapat sig en port.

Många har dragits med som barn i tron att aktiviteten endast har varit ett spel eller en lek. Senare, kanske många år senare, har personen i fråga förstått att en del efterhängsna problem och "underliga fenomen" har med denna barndomslek att göra. Portalen som en gång öppnades finns kvar och utgör ett potentiellt hot om demonisk intervention. Även etablerade medier drar sig för att pröva metoden.

Stänga gamla portaler

Var och en som ägnat sig åt ovan nämnda orakelmetod, som även kallas 'O-u-i-j-a board' (lägg märke till att jag medvetet inte skriver ut ordet, SÅ stark är den kanal som ordet representerar) behöver gå tillbaka i tiden och stänga de portaler som kan ha öppnats. Det kan vara EN portal som har skapats, och sedan förstärkts vid ytterligare orakel-ceremonier. Det kan också vara FLERA portaler som öppnats upp vid olika tillfällen. Men saneringen av dessa gamla synder får inte bli ogjord.

Det finns dessvärre ingen etablerad metod att följa, inget 'kit' som kan användas. Huvudsaken är nog ändå att den en gång drabbade utför en eller flera ritualer i syfte att täppa till "kanalerna". Om det känns svårt för den enskilde att klara av detta så är det tillrådligt att konsultera ett medium i frågan. Var dock beredd på att det kan behövas fler än en ritual och fler än ett anlitat medium för att säkerställa att alla gamla demonhål har täpps till. Detta är sannerligen inget banalt problem.

Orakelabstinens

Sedvänjan att i tid och otid konsultera orakel innan och efter viktiga händelser liknar i allt väsentligt ett missbruk precis som alkoholism eller spelmissbruk. Att från en dag till annan lägga bort vanan kan skapa kraftig abstinens. Det är viktigt att erkänna detta för sig själv. Att komma ur missbruket kan ta hela två år i ett initialt

skede. Därefter följer en sekundär fas som i praktiken varar hela livet. I denna sekundära fas är personen "orakelfri orakelbrukare", motsvarigheten till begreppet 'nykter alkoholist'; dvs faran är avvärdad men hotet i sig kvarstår.

Om svarta speglar

På förekommen anledning skulle jag vilja ta upp bruket att använda 'svarta speglar' för spåkonst. På den tiden när det inte fanns glas att tillgå använde man istället en mörk skål som man höll vatten i. Vattenytan blev på så sätt en slags mörk spegel som siare använde för att 'skåda' in i framtiden och det förgångna. Idag används i regel en glasskiva som målats på baksidan med svart färg. Men frågan är förstas; är detta ett säkert redskap att använda?

Spegeln - En portal

Speglar i allmänhet är tveklöst andliga portaler, därom råder inget tvivel, och de behöver renas ibland. En mörk spegel har emellertid en stark symbolisk koppling till svart magi. Den svarta spegeln drar automatiskt till sig mörka krafter. Jag skulle definitivt vilja avråda till införskaffande och användande av en sådan spegel. Bruket i sig skapar en kraftfull destruktiv portal som illasinnade krafter kan använda sig av. Denna portal kvarstår så länge spegeln finns kvar. Riskerna är i full

paritet med bruket av o-u-i-j-a-bräden, vilka man tveklöst bör avstå från.

Överdriven risk?

Tro mig, jag förstår verkligen de som tycker spåkonster är spännande, jag har själv varit där. Vem vill inte, liksom Nostradamus, glänta in i spegeln och få en mystisk förhandstitt på framtida skeenden. Men sedvänjan kostar liksom mer än den smakar, man kan få en häftig upplevelse men priset kan bli högt. Demoner och osaliga andar står mer eller mindre på kö vid de 'dunkla portaler' som finns att tillgå. För även om användaren tar hjälp av skyddande ritualer så kanske det inte alltid räcker. Änglar och skyddsandar vill inte med automatik agera portvakter emot ondskan.

Spontana framtidsglimtar

Men om framtiden är ett 'fält' som egentligen inte bör beträdas, varför får man då emellanåt en framtida inblick genom en dröm eller en vision? Svaret är antagligen att Gud eller vårt Högre Jag vill ge människan en rimlig chans att kunna anpassa sig till händelser som är extra traumatiska eller känsloladdade. Människan själv bör således inte föregripa händelserna i sin egen livsväg. Själva syftet med den materiella tillvaron är ju just att vi skall 'följa vägen', dvs. gestalta den roll som är oss ålagd. Denna roll är fulländad, gudomligt skapad enbart för vår skull.

Alternativt 'skådande'

Men kanske det blir för tråkigt, för 'redigt', att alltid vara så korrekt och 'gudfruktig'. Vad blir det av mystiken i tillvaron då? Det finns en poäng där och därför vill jag föreslå ett alternativt skådande som är betydligt mindre farligt och dessutom mycket enklare. Metoden kräver inga yttre redskap, ditt eget medvetande är nog:

Inled skådandet genom att helt enkelt sluta ögonen. Det är ett plus om du befinner dig i en lugn och tyst miljö. Visualisera sedan en 'inledningsbild' som du ser inom dig. Det kan vara ett träd i en park, ett vattenfall vid ett berg eller kanske ett djur i skogen. Denna inledningsbild hjälper dig att spontant låta andra bilder framträda. Försök helst inte styra skeendet. Om bilderna försvinner eller händelserna blir alltför kaotiska så återvänder du bara till din etablerade inledningsbild.

Det alternativa skådandet har som sagt inget redskap, redskapet är du själv. Du bestämmer när skådandet börjar och när det slutar. Kanske ser du något, kanske inte. Liksom i livet vet vi inte vad som väntar oss runt hörnet.

PS

För att förhindra att 'innervisionen' går på permanent eller när den själv vill så kan man förslagsvis reglera

detta genom att visualisera ett ljusflöde. Tänk dig att du steglöst kan reglera det ljuset; mycket ljus motsvarar stark andlig förnimmelse, lite ljus motsvarar svagare andlig förnimmelse. Personligen gillar jag att som 'default' ställa detta reglage i läget 'mellan'.

Dolt inflytande

När det handlar om s.k. 'demonisk besättning' så tror jag det finns en hel del missförstånd. Orden har en viss laddning och såväl 'demoner' som 'besättning' för onekligen tankarna i vissa bestämda riktningar. Den ofrånkomliga associationen som görs med 'besättelsen' leder oss in i filmens, ofta överdrivna och dramatiserade värld. För att fånga tittaren är nästan alla företeelser lite 'over the top'.

Bilden av den besatte

Den stereotypa bilden vi har av en demoniskt besatt person är en helt besinningslös människa som formligen klättrar på väggarna. Kroppen kastar sig av och an i konvulsioner, munnen tuggar fradga och ögonen har en stirrande, vansinnig blick. Personens normala tonläge kan förändras och gå över till en djup satanisk röst som uttalar hädelser och förbannelser åt alla håll. Ungefär så tänker vi oss vanligen den besatte. Och det KAN visserligen vara så men normalt sett inte ens i närheten.

Demoner är som människor i det att det finns alla sorter, alla variationer. Således existerar såväl klassiskt 'svavelosande' demoner som mycket 'timida sådana'. Demoner kan klassificeras såsom en form av parasiter och utmärkande för dessa är att de sällan förintar sina offer. Eftersom demoner får sin föda i form av känslenergi från människor så utgör människan deras 'födkrok'. Ingen demon med förståndet i behåll skulle medvetet förgöra sin värd. Det skulle vara som om vi gick ut och brände ner vår matbutik. Däremot gillar demoner att terrorisera sina värdar.

Människan som 'husdjur'

Demonisk logik är att försöka 'domesticera', tämja, människan för egna syften. Följaktligen delar demonerna upp människorna bland sig. Det sker sannolikt ingen större kamp bland demoner för att få tillgång till vissa 'exemplar' av människor. En strikt inre hierarki bestämmer vem som får tillträde till vem. Stor vikt läggs dock på att 'verka utan att synas'. Demoner vill agera i bakgrunden, inte väcka uppseende. När de likväl går över gränsen så har detta troligen skett av ren girighet eller glupskhet. Detta kan resultera i att demonen förlorar tillgången till människan.

Tecken på 'normal' besättelse

Hur yttrar sig då en vanlig och knappt märkbar besättelse av en demon? I regel kommer symtomen

smygande, just för att vi inte skall ana oråd. Ett första tecken kan vara en oförmåga att samla tankarna, vi drabbas av 'hjärndimma' och får svårt att tänka klart. Demonen har nu redan börjat manipulera hjärnans signalsubstanser. Upplevelsen av 'livskvalitet' reduceras och vi går in i ett tillstånd av håglöshet, tomhet. Om demonen trappar upp aktiviteten kan regelrätt depression vara ett faktum. Demoner styr med lätthet människors tankar och perceptionen påverkas.

Demoner tenderar att vilja isolera sina värdar, detta eftersom social interaktion är mycket välgörande för människan. Demoner vill dock inte ha friska, harmoniska individer utan snarare sjuka och förvirrade personer. En person med mycket låg självkänsla är perfekt för demonen; människan blir då lätt att kontrollera i den riktning som önskas. Människan är alltid övertygad om att de tankar hon tänker utgår från henne själv, så är tyvärr inte alltid fallet. Demoner är experter på att generera förvrängda tankar som skapar gräl. Just konflikter alstrar stora mängder lössläppt känslenergi. Irritation, mistro, söndring och krig är demonprodukter!

Demoniska formskiften

Privatpersoner och forskare inom andliga och utomjordiska skolor talar ibland om fenomenet 'formskifte', eng. 'shapeshifting'. Därmed avses i regel en slags 'metamorfos' där människor plötsligt ändrar

form och förvandlas till ett annat väsen; i regel 'reptiler'. Vittnen ska ha delgett händelserna och då dragit slutsatsen att en reptilras vistas ibland oss människor.

Tro eller vetande?

Vad som är vad i de här historierna är förstås upp till var och en att bedöma. Det går inte att omedelbart verifiera vittnesmålen, inte heller kan man avfärda dem rakt av som falskari. Sant är likväl att ett 'fenomen' tycks återkomma som handlar om 'visioner' av reptilliknande väsen. Tolkningen blir subjektiv, individuell, och jag skall förstås ge min syn på saken. Som vanligt kommer det att bli en slags 'medelväg' av de uppfattningar som finns i frågan. Håll till godo!

En uråldrig agenda

Min utgångspunkt är att oformliga, osynliga demoniska väsen existerar ibland oss. De har funnits i alla tider och kallats för demoner, djinn och djävulens änglar. Eftersom de inte syns direkt så glöms de emellanåt bort och förblir okända under långa tidsåldrar. I vår tid har de kunnat urskiljas igen, kanske beror det på att allt 'dunkelt' nu måste komma upp till ytan. Demonerna avser att förslava människan, detta genom att långsamt transformera oss till 'hybrider', ett slags mellanting mellan människa och maskin. Processen har dessvärre kommit ganska långt.

Människan själv skapades på genetisk väg av en reptilliknande ras, det var många tusentals år sedan. Flera av människans skapelseberättelser ger ett eko av dessa ormliknande varelser. Dessa våra anfäder lär komma tillbaka till jorden, de har aldrig varit särskilt långt borta. När så sker så kommer alla 'orenheter' rensas bort, dvs de genetiska experiment som aldrig varit tänkt att ta form. Demonerna vet detta och således ligger det i deras intresse att kasta skulden på anfäderna och låta dem framstå som bestialiska köttätande monster utan någon pardon alls.

Demoniska formskiften

Demonerna är i sig själva formlösa. De kan uppfattas såsom elektromagnetiska böljande fält ute i rymden. Emellertid har de förmågan att anta en önskad form i interaktionen med människan. De tycks föredra att framträda som 'smådjävlar', ondsinta finlemmade 'reptiler', inte sällan med horn på huvudet. Varför just den formen? Troligen har det med deras agenda att göra; de vill egga människan att gå till strid med sina skapare. Kommer planen att lyckas? Inte otroligt; många böcker, filmer och Tv-serier gestaltar ofta 'fienden' såsom skrämmande reptila varelser.

Anfädernas ursprung

Vad vet vi då om de uråldriga, våra skapare och anfäder? Förvånansvärt lite ändå. Dessa reptiler är

upprättgående, har möjligen tre tår/fingrar med klor på fötter och händer. De har ormliknande hud och gula ögon med vertikala pupiller. Ett 'tredje' (fysiskt) öga lär också vara placerat i pannan. Männenn har hornliknande utväxter på huvudet som vid en viss mognad utvecklas till längre utstående horn. Kvinnorna lägger ägg som de delar ut till utvalda 'fosterföräldrar'. Kvinnor som har hand om sådana ägg frambringar hanar. Män som 'ruvar' sina ägg frambringar honreptiler.

Att se igenom dimridåerna

En utomjordisk 'intervention' står för dörren. Den kommer först vara falsk, påhittad. Detta trots att byggnader kommer sprängas, samtidigt som utomjordiska skepp fyller luftrummet. Men därefter, efter det inledande 'skådespelet', väntar en äkta våg av farkoster. Den gången är det anfäderna som anländer. Allt motstånd, må det vara av hybrider eller människor, kommer då oundvikligen att svepas bort som hö i en storm. För anfäderna är totalt överlägsna allt vad människan kan tänkas frambringa. Deras seger måste ofrånkomligen ske. Då är befrielsen här, den så efterlängttade.

Vikten av personligt skydd

Vissa personer är mer känsliga än andra. Den som upplever problem av andlig (icke-fysisk) natur kan därför behöva stärka upp sitt personliga skydd. Detta

kan ske på olika sätt men huvudsakligen genom fysiska skyddsåtgärder eller genom andliga ritualer/procedurer som stärker upp den personliga auran.

Fysiska skyddsåtgärder:

Kristaller och stenar med olika skyddande egenskaper.
Orgonit (föremål tillverkade av metallspån och kristaller inbakade i organiskt material).

Talismaner (föremål försedda med magiska krafter).

Rökelse (torkade örter som vid förbränning ger ett skydd för användaren).

Andliga skyddsåtgärder:

Böner, besvärjelser

Ritualer (andliga procedurer i skyddande syfte)

Renande ceremonier

Symboler (exempelvis symboler från Reiki Healing)

Min personliga favorit:

Visualisera ett skyddande "skal av ljus" runt kroppen.

Skapa närmare bestämt tre skyddande sfärer runt kroppen; en närmast huden för att skydda från smärta, en lite längre ut som skyddar mot attacker av känslomässig karaktär, en längst ut som skyddar från mentala, intellektuella angrepp. Gör exempelvis så här:

1. För ihop tummen och pekfingret på båda händerna, deklamera följande (tyst för dig själv): "Härmed optimerar jag min nervkropp".
2. För ihop tummen och långfingret på båda händerna, deklamera följande: "Härmed optimerar jag min känslokropp".
3. För ihop tummen och ringfingret på båda händerna, deklamera följande: "Härmed optimerar jag min mentalkropp".

Obs! Visualiseringen är endast verksam i ca. ett dygn, därefter behöver den upprepas för fortsatt effekt.

Modererad paranormal perception:

Om du även vill tona ner din paranormala perception (förnimmelse av andevärlden) så kan du visualisera ett lock som är placerat ovanför huvudet. Detta skyddande lock kan du ta bort eller sätta dit efter behov. Även denna ceremoni är endast verksam i ca. ett dygn.

'Camilla Örnberg', medium från serien 'Det okända', har en bra metod: Man tänker sig då att intrycken från andevärlden kommer ner som en ljuspelare ovanifrån och går igenom alla våra chakran. Sen visualiserar man liksom en 'dimmer' som kan reglera ljusflödet. Lågt ljusflöde - få intryck, högt ljusflöde - många intryck.

Med det redskapet blir det mycket enklare att uppnå önskad nivå på de andliga intrycken.

En kraftfull besvärjelse:

Jag vill även föreslå ett redskap, en besvärjelse som kan hjälpa till att rensa vår personliga sfär från oönskade osynliga väsen som gör livet surt för oss. Besvärjelsen kan läsas högt eller reciteras tyst för oss själva. Var noga med att läsa den ordagrant och inte korta av eller förändra den:

"Härmed avlägsnar jag de väsen från min personliga sfär som motarbetar mitt högsta bästa. Må Helig ande rena mig och beskydda mig. Amen"

Förklaring: Besvärjelsen är inte religiös i sig men använder vissa etablerade begrepp. Den personliga sfären är människans hjärna och hjärta men även olika nivåer i hennes subtila aura. Endast väsen som inte främjar människans utveckling avlägsnas med besvärjelsen. Det är människans högre jag (Helig ande) som i praktiken genomför reningen. Helig ande kommer dessutom att förhindra att utdrivna väsen vänder åter.

Människan måste emellertid aktivt ta ansvaret att stänga sina etablerade portar för oönskade energier, det är en gemensam process. Helig ande är ett väsen, i en annan dimension, som delar människans livsväg, dock med skillnaden att hela livsvägen förnimmes

simultant (på en och samma gång). Helig ande äger makten att leda människan på rätt väg (ibland hårdhänt) men hjälper den som ödmjucar sig och visar vilja till förändring.

Termen "mitt högsta bästa" syftar på den individuella människans universella utveckling. Inte jagets kortsiktiga mål utan snarare den riktning i livet som för oss närmare vår sanna natur, de omständigheter som harmonierar med samvetets (det ordlösa sinnets) holistiska livssyn.

Avslutningen "Amen" är ett begrepp som är så etablerat att det utan problem kan användas. Benämningen är en bekräftelse; "må det ske", även om Amen tveklöst syftar på en ursprunglig gudomlighet, som i en förgången tid utövade ett gott inflytande.

Styra perceptionsnivån

Olika personer kan ha varierande öppenhet för det paranormala, den andliga världen. I viss mån så finns dessa betingelser från början, vi föds med vissa benägenheter att kunna uppfatta andliga fenomen. Ibland så existerar inte förmågorna från start men initieras efter, ofta traumatiska, händelser. Det vi kanske inte tänker på är att förmågorna är inom räckhåll för medveten manipulation, vi kan med andra ord själva styra vår perceptionsnivå.

Förmågan att se andar

Det är många som ser andar, gengångare och änglar hela tiden, de reflekterar knappt över det. Andra kan ana en närvaro av andliga väsen men upplever kontakterna dunkelt och indirekt. Flertalet ser endast de fysiska nivåerna av tillvaron och tänker att detta är allt som finns. Men det som styr perceptionsförmågan av immateriella ting är mer människans världsuppfattning än hennes paranormala förmågor. Således borde det vara fullt möjligt att genom studier och tekniker lära sig 'öppna upp' för den andliga världen. Detta vittnar även mediala kursledare om; alla kan lära sig att bli ett medium. Förutsättningarna varierar förstås men möjligheten finns alltid där.

Mediala tekniker

Personligen är jag inte regelbundet aktiv i mediala frågor. När jag därför någon gång behöver 'skanna av' ett område efter jordbundna andar så kan jag i regel inte göra det på stående fot. Först måste jag, genom en form av självhypnos, försänka mig själv i ett meditativt förnimmande tillstånd. Detta sker genom att jag 'räknar ner' mig själv från tio till noll. Jag hamnar då i ett lite drömligt, lätt frånvarande, tillstånd där jag ser den andliga världen bättre än jag ser den fysiska. Men andra ord får jag svårare att interagera med min fysiska omgivning men lättare att kommunicera med den

andliga världen. Jag kan ha svårt att upprätthålla båda dessa världar samtidigt.

Visualisering och suggestion

Rimligen så handlar de här teknikerna om olika former av självsuggestion. Vi påverkar vår medvetandenivå i olika riktningar genom att visualisera vissa tillstånd. I praktiken så handlar väl detta om att höja respektive dämpa nivåerna av vänster- respektive högerhjärnsförmågorna. Det är som att ett reglage styr balansen mellan de olika hjärnhalvorna (enkelt uttryckt). Sen lär det i praktiken finnas vänster- och högerfunktioner i varje hjärnhalva, det kallas enligt uppgift för 'graden av lateralisering'. Generellt sett så har kvinnor högre lateralisering än vad män har. Kvinnor har med andra ord mer oberoende hjärnhalvor, även om variationerna förstås är mycket stora.

Personlig jordning

Att vara jordad, som människa, betyder väl något i stil med att ha båda fötterna på jorden, att vara i god balans, mentalt och kroppsligt. Det handlar förmodligen om att inte vara så mycket 'i huvudet' utan mer engagerad i konkreta fysiska aktiviteter. I dessa mobil- och datatider är det extremt viktigt att inte stå och falla med sina digitala apparater. Handen på hjärtat, hur skulle ni klara ett längre strömavbrott utan supporten

från Internet och sociala medier? Att ha ett fungerande analogt liv är verkligen en god idé.

Konkret jordning

Jag tror att man kan utgå från att det är välgörande att promenera barfota i gräset eller i fuktig jord ibland. Den vetenskapliga bekräftelsen på detta kommer väl så småningom. Någonting händer säkert med vissa elektriska laddningar i kroppen; överskott vandrar ut och underskott kompletteras. Detta kan vi här uppe i norden endast åtgärda under sommarhalvåret (om man bortser från vissa vinterentusiaster som dessutom tar kalla bad). Men även vi vanliga frusna ruggugglor kan utnyttja vintern. Om vi inte vill vinterbada kan vi helt enkelt gå ut i naturen och sätta oss på en sten en stund eller lägga händerna på träden eller marken.

Icke-jordade miljöer

Men det är inte alltid vi har möjlighet att komma ut i naturen. Många lägenheter och arbetsplatser är ännu inte försedda med jordade kontakter, vilket säkert spelar in i någon mån. Men vi kan fortfarande få till en jordning av kropp och själ. Vi kan relativt enkelt fylla upp lägenheten med krukväxter av olika slag (inte konstblommor förstås). En vattenfontän kan förbättra jordfaktorn och vi kan placera ut vissa kristaller som faktiskt har jordande egenskaper; exempelvis turmalin, hematit och kyanit. För den som bor på bottenplanet

finns 'jordningsmattor' eller 'jordlakan' som via en sladd förankras med en metallpinne ute i gräsmattan.

Att välja aktiviteter

Det är bra att skapa en balans i de aktiviteter vi gör dagligen. Om det har blivit för mycket av ojordade aktiviteter som möten, samtal, sms:ande, chatt och dataspel; väg då upp med några jordade alternativ. Gå på promenader, träna, dansa, diska eller snickra.

Avgifta regelbundet kroppen; fysiskt såväl som psykiskt!

Ta ett härligt bad, fotbad eller en dusch. Glöm inte bort att, på ett eller annat sätt, få utlopp för sexualdriften.

Sakralchakrat ligger nära rotchakrat och har stor betydelse för människans jordning. Även kosten kan balanseras till att bli mer jordad. Konkret så handlar det då om att välja grönsaker som växer under jord; potatis, gul lök, morötter, betor, rädisor etc.

Visualiserad jordning

Om inga andra möjligheter återstår kan man 'visualisera' jord och jordrelaterade fenomen. Det innebär att man helt enkelt ser för sitt inre hur ens 'rötter' tränger ner djupt i jorden. Man kan tänka färgen röd respektive svart och fokusera på nuet; närvaron här och nu. Meditation som syftar till att stilla tankarna är också mycket jordande. Tystnaden är välgörande, kanske rent av den högsta formen av jordning.

Hål i auran

Själslig rening

Beroende på den miljö och de omständigheter vi växer upp i så formas vårt immunförsvar och vårt andliga skyddsnät utåt. Den som präglats av disharmoni och kärlekslöshet under uppväxten kommer oundvikligen att skapa blottor i sitt personliga försvar. Personen i fråga är så invand, så bekant med dessa "sår" att han eller hon betraktar dem som norm; ett normaltillstånd.

Resultatet blir emellertid att han eller hon ständigt går runt med ett antal vidöppna portar mot omvärlden. De väsen, goda eller onda, som identifierar sig med kanalens specifika energi, kan mycket lätt "koppla upp sig" och påverka den aktuella personens sinnessfär; åka snålskjuts på sinnesintryck eller mycket aktivt gå in och påverka tankar, förnimmelser och omdömen.

Om du är en känslig person med låg självkänsla är du extra utsatt för angrepp. Du är som en dator som saknar brandvägg. Eftersom du inte äger en grundläggande säkerhet i dig själv ställer du upp på att låta dig ledas. När det yttre inflytandet väl etablerat sig i din organism kan det vara oerhört svårt att bli av med det. Vi kan inte i längden förlita oss på att andra alltid löser våra problem; var och en måste bli sin egen ledstjärna i världen.

Det är en god idé att långsiktigt arbeta på att identifiera sina öppna portar och efterhand stänga dem. Detta är givetvis inte samma sak som att bli sluten och svåråtkomlig. Det handlar endast om att stoppa de specifika energier som kan skada oss. Till exempel så kan långvariga psykiska eller fysiska övergrepp ha gjort oss så tillvanda att vi tillåter övergrepp även från andra personer.

Portaler och nätverk

Det finns i stort sett två slags andliga portaler. I den ena portalen förflyttar sig levande väsen genom olika dimensioner. En sådan portal öppnas exempelvis då en jordbunden ande kommer till sans eller räddas till 'livet efter detta' genom att inträda i en ljusportal, en dörr till den sanna andliga tillvaron. Den andra typen av portal kan sägas vara medvetna eller omedvetna öppningar i vår aura. Om vi lämnar luckor i auran kan demoner lätt komma in och orsaka skada.

Vår elektroniska och digitaliserade värld har skapat ett smörgåsbord åt demonrasen, detta då de själva är elektriska till sin natur. Vi är numera uppkopplade via nätverk dygnet runt och det finns färre och färre områden som ligger utanför nätverkens räckvidd. Människor som besöker gruvor och andra isolerade platser brukar vittna om hur skön och fridfull omgivningen är. De blir glada helt spontant och mår bra ända in i själen. Genom dessa berättelser förstår vi hur

stark influens demonernas negativa inverkan innebär. Vi går runt och mår allmänt dåligt utan att förstå varför.

Dissociativa personligheter

Var aktsam på den psykologiska term som brukar kallas 'Dissociativ personlighetsstörning'. Enligt mig beror fenomenet på att traumatiserade individer skapat ett antal 'oberoende personligheter' som en metod att klara av vissa svåra situationer som uppstått i livet. Kruxet är att de oberoende entiteterna i regel inte känner till varandras existens. Dessa extra entiteter kan dessutom 'läcka över' till andra personer som har skador (hål) i auran. Nästan i regel är dessa entiteter demonansatta. Ett medium kan utan större risk ta bort dessa obehöriga inkräktare och därmed återställa en drabbad person till sin ursprungliga identitet.

Framtidens tekniska utveckling kommer säkerligen generera lösningar på demonproblematiken. Detta kan dock endast ske om problemet medvetandegörs globalt. Det är självklart svårt för den stora massan att komma till klarhet om något som inte syns utåt. Men förr eller senare kommer tekniken att framställa mobiltelefoner och datorer med inbyggda skydd mot demoner. Skydden kommer vara lika självklara då som digitala viruskydd är idag. Det kommer även finnas en ökad medvetenhet om riskbeteenden i fråga om demoner. Konflikternas tidsålder går mot sitt slut!

Stockholm, januari 2025 - JRSN

<https://astromantra.se/>